

ALUMNI DE LA SALLE

depuis 1929

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
ΚΟΛΕΓΙΟΥ «ΔΕΛΑΣΣΑΛ»

ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΕΥΧΟΣ | ΦΘΙΝΩΠΟΡΟ 2017

NEW HORIZON,
NEW ERA

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟΝ
5ο ΟΡΟΦΟ
ΤΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ Μ2,
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

25ης Μαρτίου και Παραλία
Τηλ. κρατήσεων: 231 089 6081

  : [allegromegaromousikis](#)

Free Underground Parking

ταυτότητα

Περιοδικό ΣΑΚ ΔΕΛΑΣΑΛ - Τεύχος Δεύτερο

Εκδότης:

Σύλλογος Αποφοίτων Ελληνογαλλικού Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ»
Ελληνογαλλικό Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ», Τ.Θ. 6, 57010, Πεύκα,
Θεσσαλονίκη, Τηλ. επικοινωνίας 6945596559
e-mail: apofoitoi@delasalle.gr
www.facebook.com/sak.delasalle

Υπεύθυνος κατά το νόμο: Στέλιος Συμεωνίδης

Αρχισυνταξία: Κατερίνα Μπελή

Συντακτική Επιτροπή – Επιμέλεια: Θεμιστοκλής Αστρεινίδης, Κατερίνα Μπελή, Χρήστος Ρουμπίδης, Ράνια Τζιαμπίρη

Διόρθωση Κειμένων: Σταυρούλα Κανελλοπούλου

Φωτογραφίες: Μ. Παππούς, Κ. Ευαγγελίδης, Β. Μέλφος, Αρχείο Κολεγίου

**Γραφιστική επιμέλεια
και εκτύπωση:**

mtprint
ΤΡΙΜΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

6

Το χρονικό
του Ουρεντζίκ

8

Μνήμες

10

Για τον
Μαυρουδή
Μπίκα

12

Κάποια παιδιά
ξεχωρίζου από
την αρχή

14

Le plus grand
basketteur du
collège

16

Συνέντευξη με
τον κ. Πέτρο
Αλεξανδρίτη

18

Συνέντευξη με
τον κ. Τόλη
Συμεωνίδη

20

Συνέντευξη
με τον κ.
Κωνσταντίνο
Δούκα

22

Για τον
Μαυρουδή
Μπίκα

24

Οι αναμνήσεις
ένος
απόφοιτου,
30 χρόνια μετά

26

Στο ποτάμι της
ζωής, θα μας
συντροφεύουν
τα σχολικά μας
χρόνια

28

Η μαθητεία μου
στο
«ΔΕΛΑΣΑΛ»

30

Γιατί να
επιλέξω το
«ΔΕΛΑΣΑΛ»

32

«Το παιδί
πρέπει να μάθει
γαλλικά.
Θα το πάω
στους Frères»

35

Μία
εκπαιδευτική
εμπειρία με
πολύ δυνατές
συγκινήσεις

38

6ο Διεθνές
Λασαλιανό
Συνέδριο
UMAEL
Beauvais

40

Ο Σύλλογος
του χθες

44

Γιατί να
ασχοληθείς
με τον Σύλλογο
Αποφοίτων

46

Δράσεις του
Συλλόγου
Αποφοίτων

48

Journie de
Souvenir
2015

50

Συνέντευξη
με την
θεατρολόγο
Πάνυ Γραικού

52

Journie de
Souvenir
2016

56

Τα εγκαίνια του
ανακαινισμένου
Δημοτικού
«ΔΕΛΑΣΑΛ»

60

Η εκδήλωση
«Μουσικά
μονοπάτια της
Μεσογείου»

62

Συνέντευξη
με τον
Δημήτρη
Καρατζά

66

Συνέντευξη
με του κ.
Θάνου
Χατζηγιάννη

68

Κοπή πίτας
του ΣΑΚ
«ΔΕΛΑΣΑΛ»
2017

73

Η δεύτερη
οικογένεια
των αποφοίτων

79

Συνέντευξη
με την κ.
Εύη
Γιαννοπούλου

80

Γιατί ο
λασαλιανός
απόφοιτος έχει
δύναμη...

Διοικητικό Συμβούλιο Συλλόγου Αποφοίτων

Πρόεδρος: Στέλιος Συμεωνίδης

Α΄ Αντιπρόεδρος: Ηλίας Μουρούτσιος

Β΄ Αντιπρόεδρος: Χρήστος Ν. Ρουμπίδης

Γενικός Γραμματέας: Θεμιστοκλής Αστρεϊνίδης

Ταμίας: Δημήτρης Καρατζάς

Υπεύθυνη Δημοσίων σχέσεων: Ράνια Τζιαμπίρη

Μέλη: Παρή Γενίτσαρη

Βίκυ Κυπραίου

Αλέξανδρος Αγγής

editorial

Αγαπητοί συν-απόφοιτοι,

Η παρούσα δεύτερη έκδοση του περιοδικού μας αποτελεί τη συνέχεια της προσπάθειάς μας να έρθουμε όλοι οι απόφοιτοι του Ελληνογαλλικού Κολλεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» ακόμα πιο κοντά. Να θυμηθούμε τα παλιά, να προβληματιστούμε και να συζητήσουμε το παρόν και, γιατί όχι, να σχεδιάσουμε μαζί το μέλλον.

Στην προσπάθειά μας αυτή προσπαθούμε να χρησιμοποιήσουμε όλους τους παραδοσιακούς τρόπους επικοινωνίας (τηλέφωνα, emails), με την παράλληλη έντονη δραστηριοποίηση μας στα social media που δείχνουν να κερδίζουν έδαφος ειδικά στις νεαρότερες ηλικίες. Αυτό που θα προσπαθήσουμε να κάνουμε εντονότερα είναι να ανοίξουμε κανάλια επικοινωνίας και με απόφοιτους που ζουν, εργάζονται και μάλιστα διαπρέπουν στο εξωτερικό. Αυτή η διασύνδεση και η επικοινωνία θα δώσει ένα ζωντανό σημείο αναφοράς για τους αποφοίτους μας που θα θέλουν είτε να σπουδάσουν είτε να εργαστούν σε ξένα κράτη.

Η σχέση του Συλλόγου με το Κολλέγιο είναι καλύτερη από ποτέ και μαζί διοργανώνουμε πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Είναι στα πλάνα μας να εμπλουτίσουμε αυτές τις δράσεις με νέες ιδέες και προς νέες κατευθύνσεις, καθώς στόχος μας είναι η προβολή του Κολλεγίου, του Συλλόγου και κατ' επέκταση όλων των αποφοίτων του «ΔΕΛΑΣΑΛ» στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης.

Σε αυτό το τεύχος φιλοξενούμε άρθρα και απόψεις αποφοίτων από το μακρινό 1964 μέχρι και το 2017. Ένα κράμα ιδεών και εμπειριών που απλώνεται σε όλα τα επαγγέλματα και σε όλο τον πλανήτη. Γιατροί, δικηγόροι, καλλιτέχνες, επιχειρηματίες και στελέχη εταιρειών με έδρα τη Θεσσαλονίκη, την Αθήνα, το Παρίσι και το Λουξεμβούργο. Πολίτες του κόσμου που γαλουχήθηκαν πάνω στις αρχές του λασαλιανού μας σχολείου και μας κάνουν παντού περήφανους. Όπως περήφανους μας κάνουν οι διαχρονικές και συνεχείς επιτυχίες των μαθητών του σχολείου, με αποκορύφωμα τη φετινή 1η θέση

στην Οδοντιατρική Θεσσαλονίκης από μαθήτριά του Κολλεγίου.

Στις προσπάθειες μας εντασσόταν και η δημιουργία ενός επαγγελματικού οδηγού με τα στοιχεία επικοινωνίας όλων των αποφοίτων μας. Δυστυχώς το επίπεδο ανταπόκρισης ήταν χαμηλό ώστε να μας επιτρέψει τη δημιουργία του. Πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι τα μαθητικά χρόνια δημιουργούν ισχυρούς δεσμούς και λειτουργούν σαν ένα σημαντικό σημείο αναφοράς στη ζωή των ανθρώπων. Τα οφέλη της κοινωνικής δικτύωσης των αποφοίτων μας είναι ανυπολόγιστα και όλοι πρέπει να κινηθούμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ελπίζουμε το 2018, με αφορμή τα 130 χρόνια από την ίδρυση του Κολλεγίου, να αποτελέσουν το εναρκτήριο λάκτισμα για μια πιο ζεστή και ουσιαστική επικοινωνία. Στο πλαίσιο αυτού του εορτασμού και υπό την ομπρέλα του Κολλεγίου θα υπάρξουν πολιτισμικές και κοινωνικές εκδηλώσεις στις οποίες οφείλουμε όλοι να δώσουμε βροντερό παρόν, ώστε να αποδείξουμε εμείς οι απόφοιτοι ότι αποτελούμε ζωντανή μαρτυρία του έργου που επιτελείται εδώ και 130 χρόνια τόσο σε εκπαιδευτικό όσο και σε ανθρωπιστικό επίπεδο. Αυτόν τον εορτασμό και με τη δική σας βοήθεια θα προσπαθήσουμε εμείς σαν Σύλλογος Αποφοίτων να την αποτυπώσουμε σε ένα επετειακό τεύχος στο τέλος της επόμενης χρονιάς.

Με φιλικούς χαιρετισμούς,

Στέλιος Συμεωνίδης

Πρόεδρος ΔΣ ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ»

Υ.Γ. Κάτω από αντίξοες συνθήκες και χωρίς δημοσιογραφικό επιτελείο προσπαθούμε να πραγματοποιήσουμε μια ετήσια έκδοση του περιοδικού. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους φορείς που βοηθούν την προσπάθειά μας και ιδιαίτερα την Κατερίνα Μπελή για την ανιδιοτελή της προσφορά.

Γιάννης Παπαδόπουλος

Γενικός Διευθυντής Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ»

Αγαπητοί απόφοιτοι και φίλοι του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ»,
Με αφορμή τη δεύτερη έκδοση του περιοδικού των Αποφοίτων και Φίλων του Κολεγίου και για πρώτη φορά από τη θέση του Γενικού Διευθυντή, έχω την τιμή να απευθυνθώ σε όλους εσάς που αποτελείτε τα βασικά και αναπόσπαστα μέλη της μεγάλης λασαλιανής οικογένειας.

Με την ευκαιρία της ανάληψης των καθηκόντων μου, από τον Σεπτέμβριο του 2015, θα ήθελα να αναφέρω κάποιες σκέψεις που αφορούν τόσο τον Σύλλογο Αποφοίτων και Φίλων όσο και το Κολέγιο γενικότερα.

Ξεκινώ από το κοινό χαρακτηριστικό, το οποίο αποτελεί τον συνδετικό κρίκο μεταξύ μας. Το σχολείο μας έχει διανύσει μια πορεία 130 χρόνων και έζησε αναρίθμητες αλλαγές, που αφορούν τόσο το ίδιο όσο και τις κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές συνθήκες στη χώρα μας. Αυτό, όμως, που έμεινε αναλλοίωτο είναι τα ιδεώδη και οι αξίες της λασαλιανής εκπαίδευσης. Παραλαμβάνοντας την κληρονομιά των Frères, όλοι εμείς, οι λαϊκοί εκπαιδευτικοί, συνεχίζουμε την προσπάθεια, ώστε να προσφέρουμε στους μαθητές μας την ευκαιρία να εξελιχθούν, τόσο σε γνωστικό επίπεδο όσο και σε προσωπικό. Στόχος μας είναι να κάνουμε τους μαθητές μας να διαπρέψουν σε αυτό που αγαπούν, χωρίς να ξεχάσουν πως, πρώτα απ' όλα, πρέπει να είναι Άνθρωποι, με Α κεφαλαίο.

Χαρακτηριστικό του λασαλιανού σχολείου είναι ότι συνεχώς εξελίσσεται και βελτιώνεται, ώστε, επίκαιρο πάντα, να απαντά στο κοινό μας όραμα για την παιδεία των μαθητών του. Άλλωστε, με αυτές τις αρχές και τη φιλοσοφία καθιερώθηκε ως ένα από τα κορυφαία Κολέγια της χώρας μας. Οι μοναδικές επιτυχίες των μαθητών μας, όχι μόνο σε πανελλήνιο, αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο, το αποδεικνύουν περίτρανα. Θα βρείτε πολλές από αυτές ξεφυλλίζοντας τα ετήσια Souvenir.

Όμως, η ψυχή και η δύναμη ενός εκπαιδευτικού οργανισμού είναι οι απόφοιτοί του. Όλοι εσείς αποτελείτε

την ισχυρότερη απόδειξη της αξίας του Κολεγίου μας. Η πολύ καλή συνεργασία, η οποία έχει αναπτυχθεί και εδραιωθεί τα τελευταία χρόνια με το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, με κάνει να αισθάνομαι πολύ αισιόδοξος για το μέλλον. Η ενεργός συμμετοχή των μελών του έχει ως αποτέλεσμα όλο και περισσότεροι απόφοιτοι να επιστρέφουν κοντά μας και να προσφέρουν τη στήριξή τους στο Κολέγιο, με όποιον τρόπο μπορεί ο καθένας.

Εκ μέρους της οικογένειας «ΔΕΛΑΣΑΛ», ζητώ από όλους εσάς να πράξετε το ίδιο. Να στηρίξετε, όχι μόνο το σχολείο, που απλόχερα σας έδωσε ένα κομμάτι από την ψυχή του, συντελώντας στη διαμόρφωση της πορείας σας ως σήμερα, αλλά και να στηρίξετε ο ένας τον άλλο. Στις δύσκολες κοινωνικές και οικονομικο-πολιτικές συνθήκες που βιώνουμε, η στήριξη των ανθρώπων μεταξύ τους είναι αναγκαία, περισσότερο από ποτέ. Και είμαι σίγουρος πως, με τα κοινά χαρακτηριστικά της παιδείας που λάβατε από το σχολείο, θα βρείτε τους δεσμούς που σας ενώνουν.

Σας θέλουμε κοντά μας και σας διαβεβαιώνω ότι θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, προκειμένου να συνεχιστεί και να διευρυνθεί η συνεργασία μας. Σας παροτρύνω να κρατήσετε την επαφή και να γνωρίσετε καλύτερα το νέο, σύγχρονο «ΔΕΛΑΣΑΛ» και είμαι σίγουρος ότι θα αισθανθείτε πολύ ικανοποιημένοι. Εσείς όλοι αποτελείτε τη ζωντανή διαφήμιση του Κολεγίου. Να είστε περήφανοι γι' αυτό!

130

1888-2018

χρόνια

χτίζουμε το **μέλλον**
των νέων της Θεσσαλονίκης

...Γιατί **παιδεία**
δεν είναι μόνο **η εκπαίδευση**

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1888

ΚΟΛΕΓΙΟ "ΔΕΛΑΣΑΛ"

ΛΥΚΕΙΟ - ΓΥΜΝΑΣΙΟ | ΔΗΜΟΤΙΚΟ | ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ - ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Τηλ. 2310 673252 | email: info@delasalle.gr

www.delasalle.gr

Του **Ηλία Μουρούτσου** (Απόφοιτος 1965)
Συνταξιούχου τραπεζικού, Αντιπροέδρου Δ.Σ. ΣΑΚ ΔΕΛΑΣΑΛ

Το χρονικό του *Ουρενιζίκ*

Από ένα ανυπόγραφο κείμενο, στη γαλλική γλώσσα γραμμένο, που το βρήκα στα αρχεία του ΣΑΚ ΔΕΛΑΣΑΛ, αποσπώ τα πλέον ενδιαφέροντα στοιχεία.

Το 1825, ο Djek Abott, Έλληνας Χριστιανός με βρετανική υπηκοότητα, πολύ έξυπνος, αλλά φτωχός, σκέφθηκε να εμπορευθεί βδέλλες, που την εποχή εκείνη χρησιμοποιούνταν πολύ στην ιατρική. Μάλιστα, οι βδέλλες του Χορτιάτη ήταν ξακουστές σε όλη την Ανατολή. Μέσω της διαφημίσεως, τις έκανε γνωστές και στη Δύση. Σε λίγους μήνες, οι παραγγελίες έρχονταν από παντού

και ο πανούργος Θεσσαλονικιός, που με λίγες λίρες τουρκικές πήρε και το μονοπώλιο του εμπορίου της βδέλλας, άρχισε να θησαυρίζει. Η τεχνική του ήταν πανέξυπνη: έστελνε άλογα στα έλη της περιοχής και, όταν αυτά επέστρεφαν, είχαν κολλημένες επάνω τους χιλιάδες βδέλλες.

Έναντι λίγων λιρών, αγόρασε έκταση 20 εκταρίων όπου σήμερα βρίσκεται το De La Salle. Η περιοχή ονομαζόταν Ευρυμετζέκ (αράχνες), καθώς αφθονούσαν εκεί. Με φουρνέλα, χώμα από την πεδιάδα, κατασκευές (αναβαθμίδες, τοίχους, πύργο, καταρράκτες, σιντριβάνια),

κηπουρούς και δενδροκόμους (έφερε σπάνια δένδρα από μακρινές χώρες), σε πέντε έτη, έχοντας ξοδέψει ένα εκατομμύριο λίρες, ο τόπος μεταμορφώθηκε πλήρως και, πανέμορφος πλέον, μετονομάστηκε σε Ουρεντζίκ (μικρός παράδεισος).

Οι Θεσσαλονικείς εκτίμησαν το αποτέλεσμα και οι πιο εύποροι έκτισαν επαύλεις δίπλα στον Abott. Μάλιστα, ο φίλος του Cousinery, πρόξενος της Γαλλίας, κατέγραψε σε δίτομο έργο τη χαρούμενη ζωή που περνούσαν στο Ουρεντζίκ. Τόσο ξεχωριστή ήταν η ομορφιά του χώρου, που το 1858 ο Σουλτάνος Abdoul Medjid με τον δωδεκάχρονο υιό του, Abdoul Hamid, επισκέφθηκαν το Ουρεντζίκ, ως σπουδαίο αξιοθέατο της Θεσσαλονίκης. Ανάμνηση της ομορφιάς αυτής αποτελούν τα δύο αγάλματα που βρίσκονται σήμερα στην αυλή του πανέμορ-

φου νεοκλασικού, στη γωνία Φράγκων με Λέοντος Σοφού, τα οποία βρίσκονταν στο σιντριβάνι του κτήματος.

Με τις πολλές σπατάλες, η περιουσία του Djekc εξανεμίσθηκε και οι υιοί του, μετά τον θάνατό του, πούλησαν την περιουσία που απέμεινε και έφυγαν στην Αγγλία. Το 1870 το Ουρεντζίκ πέρασε στην ιδιοκτησία του βαρόνου Frederic de Charneaud, ο οποίος αφαίρεσε μάρμαρα και σπάνια δένδρα, για να στολίσει το σπίτι του στη φράγκικη συνοικία και τον μεγάλο κήπο του στο Καλαμαρί.

Το 1895, ο υιός του Edouard πούλησε το απαξιωμένο πλέον κτήμα έναντι 200 ναπολεοντίων στον Pascal Ruggiero, ο οποίος βελτίωσε τον τόπο. Μη πετυχαίνοντας, όμως, να τον εκμεταλλευτεί, το 1902 τον πούλησε στους Frères για 10.000 φράγκα.

Του Χρυσόστομου Γ. Χατζηγεωργίου (Απόφοιτος 1976)

Αρχιτέκτονα Μηχανικού

Μνήμες

Ελληνογαλλικό Κολλέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ». Ένα όνομα πάντα στην επικαιρότητα, εδώ και πολλές δεκαετίες, στον χώρο της εκπαίδευσης, της αγωγής και διαμόρφωσης των παιδικών ψυχών, οι οποίες θα διαμορφώσουν τον κοινωνικό ιστό του κράτους, σε οποιονδήποτε τομέα δραστηριοποιηθούν.

Το πρώτο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ανήκει στους γονείς μου, που αποφάσισαν να με στείλουν σ' αυτό το σχολείο, παραβλέποντας τα οικονομικά προβλήματα της εποχής, αλλά επενδύοντας στον τομέα της ηθικής και της μόρφωσης. Το δεύτερο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ανήκει σε όλους τους καθηγητές

μου, αλλά και γενικότερα στους καθηγητές του σχολείου, οι οποίοι, με τον τρόπο τους ο καθένας, μας δίδαξαν πώς να αγαπούμε τον Χριστό και τον συνάνθρωπό μας, την ηθική, τις αξίες, τη διάκριση και τη γνώση γενικότερα.

Αποφοίτησα το 1976. Σπούδασα αρχιτέκτονας μηχανικός, πατέρας τριών παιδιών και οι μνήμες παραμένουν ακόμη έντονες μέχρι σήμερα, λες και ήταν χτες. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Λίγο-λίγο, σιγά-σιγά επανέρχονται: η τριβή πάνω στο θρανίο μέσα στην τάξη, τα διαγωνίσματα, το εργαστήριο φυσικής, τα μαθήματα των Γαλλικών, τα διαβάσματα στα διαλείμματα, οι αγώνες στις γυμναστικές

Ο γενικός ηγούμενος του Τάγματος των Freres και μαθητές στο παλαιό Σχολείο

επιδείξεις, τα πρωταθλήματα μπάσκετ και ποδοσφαίρου, οι κοινωνικές εκδηλώσεις, οι παρελάσεις, η πρώτη θεατρική παράσταση και, τέλος, η κοπή βασιλόπιτας, η συμμετοχή μου ως προέδρου του συλλόγου αποφοίτων, με τις γιορτές των αποφοίτων και τις Journées de Souvenir. Όλα αυτά συνέθεσαν το ψηφιδωτό της προσωπικότητας των συμμαθητών μας και της δικής μου φυσικά.

Μέσα από όλες αυτές τις δραστηριότητες του σχολείου, τα παιδιά αποκτούν εμπειρίες από θέατρο, μουσική, συμμετοχή σε διαγωνισμούς, διακρίσεις, ταξίδια στο εξωτερικό. Έτσι, αυτό το σχολείο μπορούσε, μπόρεσε και συνεχίζει να ανοίγει τέτοια παράθυρα στα μάτια των παιδιών, για τα οποία, όταν θα βγουν στην κοινωνία, τίποτε δεν θα τους είναι άγνωστο.

Μια και έγινε λόγος περί αποφοίτων παραπάνω, να τι αναφέρει ο παλαιότερος των αποφοίτων Γεώργιος Ζωγραφάκης. Γράφει σε ένα απόσπασμα της ομιλίας του: «Επιθυμώ τούτη τη στιγμή να σας διαβεβαιώσω πως διατηρούμε ζωντανή τη μνήμη των μαθητικών μας χρόνων σε τούτο το Κολέγιο και να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας, γιατί έσπειρε στις καρδιές μας τον σπόρο του καλού και του αγαθού, που σημάδεψε πάντα τις σκέψεις και τις πράξεις μας, σε όλο το μήκος της ζωής μας. Μια επιβεβαίωση των αξιών που έδωσε και συνεχίζει να δί-

νει αυτό το σχολείο στους μαθητές του, όλων των γενεών, που πέρασαν από αυτό».

Διαβάζω και σε ένα άρθρο του κ. Νικολάου Μέρτζου, δημοσιογράφου, δικηγόρου, συγγραφέα και αποφοίτου μας, της σχολικής περιόδου 1954-1957 περίπου, που διηγείται, όταν το έσκασαν από το σχολείο, για να συμμετάσχουν σε μία διαδήλωση για το Κυπριακό, ενώ μας έβλεπε το ακοίμητο μάτι του Fr. François. Έγραψε ο κ. Μέρτζος : «Αλλά πώς γυρίζουμε αύριο;» Μας περίμενε ο Fr. François, πριν χτυπήσει το κουδούνι. Μιλούσε μόνο Γαλλικά. «Μέρτζος, Αλμονσίνο, Τσιαμούλης κ.λπ. ici (εδώ)». Ορέ καμπάνα που θα φάμε, μάνα μου! Τίποτε. Μας λέει: «Η αγάπη στην Πατρίδα και στην Ελευθερία είναι αρετή. Εγώ δεν είδα τίποτε».

Τέτοιο σχολείο υπήρξε το δικό μας «ΔΕΛΑΣΑΛ».

Κύριοι καθηγητές, όλων των γενεών, σας ευχαριστούμε όλους από βάθος καρδιάς.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΟΠΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

Χονδρική, λιανική, αντιπροσωπείες

NOUS HOLDINGS

Γρηγορίου Παλαμά 6

54622 Θεσσαλονίκη

Τηλ./Fax: +30 2310 223408

sunglasses-papakostas.blogspot.gr

Ευστάθιος Ν. Παπακώστας

Κιν.: +30 6936 140 012

sdstores@otenet.gr

Του **Βασίλη Περιφάνη** (Απόφοιτος 1976)

Λέκτορα Αιματολογίας ΑΠΘ

Για τον Μαυρουδή Μπρίκα

Κάπου προς το τέλος του «Επιταφίου λόγου» του Περικλέους, ο Θουκυδίδης γράφει: «τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγῆρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀκρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινὲς φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι». Και σε ελεύθερη μετάφραση δική μου: «μόνο η φιλοδοξία είναι αγέραστη και τα γεράματα ευχαριστούνται περισσότερο από τις τιμές και όχι από το κέρδος».

Ο φιλόλογος Μαυρουδής Μπρίκας αυτόν τον τρόπο προτίμησε στη ζωή του. Να τον θυμούνται με τιμές στα γεράματά του. Γεννημένος το 1925 στο Σουφλί του Έβρου, ανδρώθηκε μέσα στην κατοχή και τα αιματηρά χρόνια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, γεγονός που τον επηρέασε στις πολιτικές του πεποιθήσεις και τον έφερε μπροστάρνη σε αγώνες για την παγκόσμια ειρήνη. Φοίτησε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και συνάντησε μεγάλους δασκάλους, όπως τον Ε. Κριαρά και τον Λ. Πολίτη, που τον ενέταξαν στις τάξεις του δημοτικισμού και της προοδευτικής, ανοιχτής σκέψης. Εργάστηκε επί σειρά ετών στο Ψυχολογικό Κέντρο Βορείου Ελλάδας, προσπαθώντας να εκπαιδεύσει τις νέες γενιές ειδικών παιδαγωγών, σε έναν τομέα που, στη δεκαετία του '60, ήταν μόλις στα σπάργανα. Από το 1972 και για μια εικοσαετία δίδαξε στο Ελληνογαλλικό Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ», προσπαθώντας να εμψυχήσει στις ψυχές των μαθητών την αγάπη για τα αρχαία κείμενα, τον τρόπο σωστής γλωσσικής έκφρασης στα νέα ελληνικά και την αντικειμενική ματιά στην τοπική και παγκόσμια ιστορία.

Μυαλό προικισμένο με σπάνια ζωηρότητα, συναρπαστικός αφηγητής και αξιόλογος χειριστής των εφηβικών ψυχών,

κατόρθωσε να γίνει αγαπητός, επιδιώκοντας να δείξει μια διαφορετική προσέγγιση στη διδασκαλία των μαθημάτων, που πολλοί από μας θεωρούσαν συναισθηματικά «στεγνά». Εφαρμόζοντας αρχές ψυχολογίας, που τόσο έντονα βίωσε εμπειρικά στις προηγούμενες θητείες του, προσπάθησε να μας δείξει με το παράδειγμά του το «εὐ ζῆν».

Ανακαλώ στη μνήμη μια στιγμή έντασης στην τάξη, όπου ο καθηγητής, γυρισμένος στον πίνακα, γράφει δύσκολους συντακτικούς κανόνες και κάπου στη μεσαία σειρά ακούγονται χάχανα. Κατεβαίνει κατακόκκινος, φουριόζος από την έδρα, είναι έτοιμος να «σκαμπιλίσει» τον υποτιθέμενο ταραξία, αλλά κάνει ένα βήμα πίσω και σταματάει. Νεκρική σιγή στην τάξη. Μας εξήγησε αργότερα ότι δεν πρέπει να σε συνεπαίρνει ο θυμός, αλλά να σκέφτεσαι πάντα πριν ενεργήσεις. Τον θυμάμαι, ακόμη, πόσο μας βοήθησε στο να στήσουμε την πρώτη θεατρική παράσταση στο σχολείο, το μακρινό 1976, διαλέγοντας ένα έργο που μιλούσε για αντίσταση (Ζαν Πωλ Σαρτρ:

Νεκροί χωρίς τάφο), προσπαθώντας να δαμάσει τις ανησυχίες όλων μας, τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης.

Το ανήσυχο πνεύμα του, αλλά και η ευαίσθητη ψυχή του, φαίνονται και στις λογοτεχνικές του και επιστημονικές του εκδοτικές προσπάθειες. Ανάμεσα σε πλήθος «φροντιστηριακών» βιβλίων ξεχωρίζουν το δοκίμιο PAX HUMANA (1968) και η ποιητική συλλογή ΕΙΡΗΝΗ (1965). Θέλοντας να συμμετάσχει στην εκπαιδευτική αναγέννηση των μέσων της δεκαετίας του '60, έγραψε τη μελέτη ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑ-

ΡΥΘΜΙΣΗ (1964), που καταλήγει με την «προφητική» παράγραφο: «Τέλος, ξανατονίζουμε πως όποια εκπαιδευτική διάρθρωση κι αν δώσουμε στα σχολεία (σε τύπους, μονάδες κ.λπ.), πρέπει να προσέξουμε το πρόβλημα του προσωπικού, γιατί το Α και το Ω του παιδαγωγικού έργου, είναι ο Παιδαγωγός».

Όλες αυτές οι εκλάμψεις, το μπρίο και τα ευρήματα με φαντασία στον τρόπο ζωής του σταμάτησαν στις 6 Μαρτίου 2013. Πλήρης ημερών, ο δάσκαλος θα συνεχίζει το ταξίδι του στις σκέψεις μας απαγγέλλοντας μια στροφή από την ποιητική του συλλογή:

«Εμείς
ονειρευτήκαμε
τον άρτο της Ειρήνης σαν απόδειπνο,
ένα καρβέλι κριθαρόψωμο κι ελιές
σ' ένα χαγιάτι ασπρισμένο με σβουινιά
στη Σικελία...»

Του Γεώργιου Ε. Βαλεργάκη (Απόφοιτος 1981)

Επίκουρου Καθηγητή Κτηνιατρικής ΑΓΘ

«Κάποια παιδιά ξεχωρίζουν από την αρχή»

Γυμναστικές επιδείξεις στο σχολείο στα Πεύκα

Κάποια παιδιά ξεχωρίζουν από την αρχή. Δεν μπορείς να ξέρεις γιατί, αλλά ξεχωρίζουν. Δεν μιλούσε πολύ, αλλά οι περισσότεροι πρωτοετείς φοιτητές έτσι είναι. Στο δεύτερο έτος, τα πράγματα είναι πάντοτε διαφορετικά. Λιγομίλητη, βέβαια, και πάλι, αλλά πολύ ευγενική, ήταν φανερό ότι εκδήλωνε ενδιαφέρον και προσπαθούσε όχι μόνο να μάθει, αλλά και να καταλάβει. Ήταν, όμως, πραγματικό ενδιαφέρον ή ήταν απλά πολύ επιμελής;

Όπως λέμε συχνά με τους συναδέλφους: «Όλα θα ξεκαθαρίσουν στις ασκήσεις». Το αντικείμενό μας, η κτηνιατρική, δεν είναι εύκολο. Η πλειονότητα των φοιτητών, όπως και εγώ άλλωστε, προέρχεται από αστικές οικογένειες και η πρώτη πραγματική επαφή με το στάβλο και τις αγελάδες δεν είναι κάτι απλό. Όμως, αυτό που έβλεπα ήταν πανικός ή ενθουσιασμός για έναν νέο 'μαγικό' κόσμο; Εκεί, προς τις αρχές Απριλίου, άστραψε και βρόντηξε! «Δεν γίνεται να χάνουμε μαθήματα, επειδή κάποιοι έχουν άλλους σκοπούς! Το μάθημα πρέπει να γίνει οπωσδήποτε!»

Έτσι άρχισε η πραγματική γνωριμία με έναν άνθρωπο που συνεχώς κάτι μου θύμιζε. Υπήρχαν και άλλα παιδιά που ξεχώριζαν, αλλά αυτή κάτι μου θύμιζε. Υπήρχε κάτι, αδιόρατο, αλλά υπήρχε. Ήρεμη αυτοπεποίθηση, ικανότητα να ακούει, να σκέφτεται, να κρίνει και να σχηματίζει άποψη επί τόπου, αλλά πάνω από όλα ένας κοσμοπολίτικος αέρας που δεν είναι συνηθισμένος για ένα 19χρονο παιδί. Έβλεπε τα πράγματα και με άλλο τρόπο! Πολλές φορές, νόμιζα ότι έβλεπα τον εαυτό μου στον καθρέφτη και άλλες φορές ήμουν βέβαιος ότι δεν μοιάζαμε καθόλου.

Τελικά, όταν ήρθε να με συμβουλευτεί σχετικά με το τι είδους βιβλιογραφία θα τη βοηθούσε να διευρύνει τις γνώσεις της, απάντησα ότι υπάρχει φυσικά άφθονη αγγλόφωνη, αλλά βέβαια, αν ήξερε και γαλλικά θα ήταν καλύτερα, επειδή θα μπορούσε να γνωρίσει την επιστήμη και μέσα από μια άλλη, διαφορετική κουλτούρα, πράγμα εξαιρετικά χρήσιμο. «Ξέρω γαλλικά!» μου απάντησε (χαμογελώντας). Ήταν πλέον ολοφάνερο, ήξερα ότι ήταν Θεσσαλονικιά, άρχισα να κουνάω το κεφάλι μου, δεν υπήρχε αμφιβολία, έπρεπε να το είχα καταλάβει!

«Σε ποιο σχολείο πήγες;» «Στο ΔΕΛΑΣΑΛ».

Τόσο καιρό δεν μου θύμιζε τον εαυτό μου, μου θύμιζε το σχολείο μου. Ή, τέλος πάντων, αυτό που μπορεί να βγάλει στην επιφάνεια ένα σχολείο σαν το δικό μας. Τα καλύτερα στοιχεία μας, μικρά και μεγάλα σμαράγδια, και το πλεονέκτημα που αποκτάς συνδυάζοντας αρμονικά την ελληνική και τη γαλλική παιδεία, σε έναν ολοένα και περισσότερο αγγλοσαξονικό κόσμο. Στον κόσμο αυτό ξεχωρίζει σήμερα.

Μπορούσαμε να τα καταλάβουμε όλα αυτά ως μαθητές; Όσο έντονα θυμόμαστε τις πολλές ευτυχισμένες στιγμές με τους συμμαθητές μας, άλλο τόσο έντονα θυμόμαστε τη 'σιδηρά' πειθαρχία του σχολείου μας και την ένταση των εισαγωγικών εξετάσεων στο Πανεπιστήμιο. Όμως, το «ΔΕΛΑΣΑΛ» δεν έγινε τότε φροντιστήριο, είχε παραμείνει σχολείο και για αυτή του την απόφαση σήμερα του οφείλουμε όλοι πάρα πολλά.

Του Βασίλη Ι. Λυκιαρδόπουλου (Απόφοιτος 1964)
Συνταξιούχου

Le plus grand basketteur du collège

Εχω κληθεί να ανασύρω από τις αναμνήσεις μου γεγονότα και έργα της μαθητικής μου ζωής, περασμένων δεκαετιών, που ήδη έχουν αρχίσει να ξεθωριάζουν στη μνήμη μου. Ας με συγχωρήσουν, λοιπόν, όσοι δεν δουν το όνομά τους στο κείμενο που ακολουθεί.

Άκουσα για πρώτη φορά την ανωτέρω έκφραση, πριν από μισό και κάτι αιώνες, από το στόμα τού συγχωρεμένου Frère François, σε ένα διάλειμμα των μαθημάτων.

Ποτέ στη ζωή μου δεν αισθάνθηκα πως ήμουν κάτι καλύτερο ή πιο ιδιαίτερο από τους υπόλοιπους συναθλητές μου.

Ήμασταν μια παρέα παιδιών-φίλων με μια κοινή αγάπη για την πορτοκαλί μπάλα.

Το «ΔΕΛΑΣΑΛ» στεγαζόταν, τα χρόνια εκείνα, στην οδό Φρά-

Γυμναστικές Επιδείξεις στο ΔΕΛΑΣΑΛ στην οδό Φράγκων

γκων. Η ομάδα καλαθοσφαίρισης είχε δημιουργηθεί το 1961 από παλιούς απόφοιτους, με το όνομα του Κολεγίου. Πάντα κοντά μας είχαμε τον Παντελή Πρίντζη (πρώην frère). Όποιος θυμάται το παλιό Κολέγιο θα θυμάται ότι η αυλή του ήταν γεμάτη «μπασκέτες», που σε παρακινούσαν να ασχοληθείς με το άθλημα, ειδικά αν είχες προσόντα, αν, δηλαδή, ήσουν λίγα εκατοστά πιο ψηλός από τους υπόλοιπους συμμαθητές σου.

Η αγάπη μας για το μπάσκετ ήταν πάνω από όλα τα ενδιαφέροντά μας, ακόμη και τις μαθητικές υποχρεώσεις μας. Αφήναμε το γήπεδο κατάκοποι, αλλά ευτυχώς, όταν είχε έρθει η νύχτα και δεν μπορούσαμε να δούμε πλέον το «καλάθι».

Ο καθένας με τις ιδιαιτερότητές του και τα προσόντα του. Μην ξεχνάτε πως το μπάσκετ ανήκει στα ομαδικά αθλήματα.

Η έλλειψη πόρων ήταν τόσο μεγάλη, που θυμάμαι χρονιές να αγοράζουμε με δικά μας έξοδα παπούτσια και στολές. Όπως καταλαβαίνετε, η έκφραση «παίζω για τη φανέλα» ανταποκρίνεται απόλυτα στην περίπτωση μας.

Λένε πως η ομάδα μπάσκετ του Κολεγίου, στις ημέρες μας, έγραψε μερικές από τις ενδοξότερες σελίδες της. Ευχαριστώ, από καρδιάς, όσους ισχυρίζονται κάτι τέτοιο. Θα πρέπει να κάναμε κάτι πολύ καλά, για να περάσει στη συνείδηση των επόμενων γενεών.

Ίσως, αν οι συνθήκες το επέτρεπαν -κλειστά γήπεδα, αξιολογική αντιμετώπιση των ομάδων και περισσότερα χρήματα από το Υπουργείο Αθλητισμού-, να είχαμε γράψει ιστορία στο ερασιτεχνικό μπάσκετ της Θεσσαλονίκης.

Μία ιδέα για τις συνθήκες της εποχής: Φανταστείτε αγώνα μπάσκετ χειμώνα, με φιλόβροχο, στο ασφαλτοστρωμένο (όλα τα γήπεδα του μπάσκετ ήταν ασφαλτοστρωμένα για την κατηγορία μας) και γεμάτο λακκούβες ανοιχτό γήπεδο της Χ.Α.Ν.Θ, χωρίς θεατές, πασαλειμμένοι με θερμαντικές κρέμες, να αγωνιζόμαστε και να έχουμε διαιτητή στην μέση εναντίον μας.

Όσους «έπαιζαν» μπάσκετ στην εποχή μας, κάτω από τέτοιες συνθήκες, τους θεωρώ ήρωες.

Τίτλοι, φυσικά, δεν ήρθαν ποτέ ούτε η άνοδος στη μεγάλη κατηγορία. Το σύστημα, η τοπική ένωση και το διαιτητικό κατεστημένο ήταν απόλυτα διαβρωμένο τότε, όπως και σήμερα, και πάντα είχε τις δικές του «προτεραιότητες»!

Η πρώτη πεντάδα του 1962 είχε τους Νικηφόρο, Μπάκα, Δούμπα, Κωστάρα, Κουντουρά. Μερικά από τα ονόματα που τίμησαν τότε τη φανέλα του Κολεγίου είναι και οι Πετρογιάννης, Δούκας, Παπατζίκος, αδελφοί Αντωνιάδη, Ζεμπεκίδης, Ιωάννου, Νικήτας, Αντωνίου, Νικηφόρος, Παπαβασιλείου, Φυλακτός, Καλλιπολίτης, Συμεωνίδης και άλλοι, που τα ονόματά τους δυστυχώς μου διαφεύγουν.

Προπονητής μας ήταν ο Νικηφόρος, πρώην παίκτης, που, σε στιγμές οικονομικής δυσπραγίας, ανέλαβε την προπόνηση της ομάδας με απόλυτη επιτυχία.

Σήμερα, είναι λυπηρό που μαθαίνω πως εδώ και χρόνια η ομάδα μπάσκετ του Κολεγίου δεν υπάρχει πια. Ελπίζω στο μέλλον να βρεθούν οι κατάλληλοι άνθρωποι που θα ζωντανέψουν ξανά μια τέτοια ιδέα. Ας μην ξεχνάμε την ρύση «Νους υγιής εν σώματι υγιεί».

Διδακτικό προσωπικό με τον Γυμνασιάρχη
Αγ. Αγαθαγγελίδα τη δεκαετία του 1960

Ένας νέος απόφοιτος στον «αγώνα για τα κοινά»

Συνέντευξη με τον κ. Πέτρο Αλεξανδρίδη

Ο κ. Πέτρος Αλεξανδρίδης, απόφοιτος του 2011, μας μιλά για τον τρόπο που βλέπει την κοινωνία ένας νέος απόφοιτος του Κολεγίου, ο οποίος έχει λάβει έναν ιδιαίτερα ενεργό ρόλο στα κοινά και, ιδιαίτερα, την τοπική αυτοδιοίκηση.

Ποια ήταν τα ερεθίσματα τα οποία σας ώθησαν να αναλάβετε δράση στον στίβο της τοπικής αυτοδιοίκησης;

Ζώντας στα Πεύκα, συνειδητοποίησα από μικρή ηλικία, μέσα από το στενό μου οικογενειακό περιβάλλον, την αναγκαιότητα συμμετοχής στα κοινά, με αποτέλεσμα σταδιακά να χτίζεται η σχέση μου με τους τοπικούς συλλόγους και τη δράση τους.

Με βάση την προσωπική σας εμπειρία, τι θεωρείτε ότι θα μπορούσε να λειτουργήσει ως κίνητρο σε

άτομα της δικής σας ηλικίας, για να ασχοληθούν με την τοπική αυτοδιοίκηση;

Όλοι, ανεξαρτήτως ηλικίας, αποζητούμε την αναγνώριση, τον θαυμασμό και την προσωπική καταξίωση, μέσω της προβολής. Όμως, μέσα από την εμπειρία μου, το αληθινό κίνητρο είναι η επιθυμία συμμετοχής στα κοινά, μέσω μιας οποιασδήποτε θεσμικής θέσης, για την πραγμάτωση στόχων που αφορούν τη συμβολή στον αγώνα για το καλύτερο του τόπου.

Για ποιον λόγο είναι σημαντικό οι νέοι να δραστηριοποιηθούν σε ζητήματα τοπικής αυτοδιοίκησης; Υπάρχει η διάθεση για κάτι τέτοιο; Υπάρχουν οι αντίστοιχες ευκαιρίες;

Οι νέοι έχουν τη δύναμη, το κουράγιο, νέες ιδέες και την τεχνογνωσία που απαιτούνται, για να κυνηγήσουν και να παλέψουν για την πραγματοποίηση των στόχων τους. Όμως, η

άγνοια, η αδιαφορία, το γεγονός ότι η γενιά μου έμαθε στα «έτοιμα» και, τέλος, η απογοήτευση που βιώνουν οι νέοι σήμερα οδηγούν σε μια κατάσταση άρνησης και αποστασιοποίησης. Οι ευκαιρίες υπάρχουν, όμως, η γενικότερη κατάσταση που επικρατεί ωθεί στην περιφρόνησή τους, εξαιτίας του φόβου της απογοήτευσης, πράγμα που αν οι νέοι αντιμετωπίσουν, κάτι θα καταφέρουν τελικά.

Το σχολείο και η οικογένεια παίζουν ρόλο στην ανάπτυξη πολιτικής συνείδησης και στη διαμόρφωση της εικόνας του ατόμου για την πολιτική σκηνή; Σίγουρα αποτελούν τους δύο κυριότερους πυλώνες διαμόρφωσης εικόνας και άποψης για την πολιτική και όχι μόνο. Το κάθε άτομο, όμως, έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο για το πώς θα διαχειριστεί τα εφόδια που του δόθηκαν.

Η φοίτησή σου στο «ΔΕΛΑΣΑΛ» πιστεύεις ότι σε βοήθησε να αποκτήσεις όραμα στις πολιτικές σου πεποιθήσεις;

Όπως προείπα, ο συνδυασμός σχολείου-οικογένειας και ατομικής βούλησης είναι εκείνος που δίνει νόημα στις εκάστοτε εικόνες, εμπειρίες και καταστάσεις που ζούμε. Για

όσους πραγματικά το αγάπησαν, το «ΔΕΛΑΣΑΛ» έχει προσφέρει πολλά. Μέσω του αθλητισμού, του τραγουδιού, του θεάτρου, των ανταλλαγών μαθητών, των προγραμμάτων και της συνεργασίας με μεγάλα πανεπιστήμια του εξωτερικού δίνει τη δυνατότητα συνεργασίας, σχηματισμού άποψης και έκθεσης στο κοινό και στην κριτική του, που όλα αποτελούν εφόδια μεγάλης αξίας. Τα ταξίδια στην Ευρώπη μου έδωσαν την ευκαιρία να δω τα θετικά και αρνητικά, τα οποία αποφάσισα να χρησιμοποιήσω, δημιουργώντας το δικό μου όραμα στην πολιτική μου δράση για το καλό του τόπου μου.

Αποφοιτώντας από το «ΔΕΛΑΣΑΛ», τι θα συμβούλευες τους νέους της λασαλιανής οικογένειας;

Θα τους παρότρυνα να ασχοληθούν, με προσήλωση και τακτική, στις σπουδές τους, σε όποιο επίπεδο επιλέξουν, να αναζητήσουν νοήματα σε δραστηριότητες που αφορούν την υγεία του σώματος και, προπάντων, την πνευματική καλλιέργειά τους και, τέλος, να δραστηριοποιηθούν στον αγώνα για τα κοινά, από όποια θέση επιθυμούν, να επιζητήσουν την τριβή με τον κόσμο και να μη φοβηθούν ποτέ την εργασία.

Punchtronic Hellas

Embroidery Arts & More

προγράμματα κεντητικών μηχανών
εμπορία υλικών κεντήματος
ρούχα επιχειρησιακής προβολής
καπέλα - σκούφοι • αθλητικά είδη

Καραολή & Δημητρίου 16, 54630 Θεσσαλονίκη, 2310 545901 / 546745

info@punchtronic.gr

www.punchtronic.gr

Punchtronic Hellas

Εσύ thess-bike;

Συνέντευξη με τον κ. Τόλη Συμεωνίδη

Ο Τόλης Συμεωνίδης, απόφοιτος του 1998 και εμπνευστής του Thessbike, μας περιγράφει το όραμά του για μια Θεσσαλονίκη γεμάτη ποδήλατα.

Θα μπορούσατε να μας περιγράψετε τι προσφέρει στους χρήστες της η πρωτοβουλία Thessbike;

Το Thessbike είναι το πρώτο κοινόχρηστο σύστημα ποδηλάτων στη Θεσσαλονίκη. Δίνει τη δυνατότητα σε οποιονδήποτε χρήστη του συστήματος να χρησιμοποιήσει ένα ποδήλατο από οποιονδήποτε σταθμό μας μέσα στην πόλη με την ευχέρεια να το αφήσει και σε κάποιον άλλο. Αυτό δίνει ελευθερία κίνησης στον χρήστη και θέτει τις βάσεις της μετακίνησης αστικά με μη ιδιόκτητο ποδήλατο.

Τι ήταν αυτό που σας ώθησε στην πραγματοποίηση της πρωτοβουλίας αυτής;

Τα κίνητρα μας ήταν καθαρά κοινωνικά. Η πόλη μας υποφέρει από κυκλοφοριακή συμφόρηση και παρόμοια συστήματα ανά τον κόσμο έχουν δώσει λύσεις βιώσιμης αστικής κινητικότητας. Δεν μπορούμε να γίνουμε Κοπεγχάγη ή Άμστερνταμ σε μία μέρα αλλά έχουμε θέσει μικρούς στόχους τους οποίους προσπαθούμε να πετύχουμε.

Γιατί κάποιος να επιλέξει να χρησιμοποιήσει ποδήλατο για τις μετακινήσεις του;

Το ποδήλατο αποδεδειγμένα είναι πιο εύχρηστο, οικονομικό, οικολογικό και αγχωτικό. Αν και τη δεδομένη στιγμή λόγω έλλειψης ποδηλατικής κουλτούρας στην Ελλάδα, το ποδήλατο θεωρείται καθαρά μέσο αναψυχής, είμαι βέβαιος ότι θα ωθηθούμε και εξ ανάγκης προς αυτό το μέσο μετακίνησης καθώς τα υπόλοιπα μέσα μεταφοράς είναι κορεσμένα.

Που ακριβώς βρίσκονται τα σημεία όπου θα μπορούσαν να έρθουν σε επαφή με τις υπηρεσίες της Thessbike οι ενδιαφερόμενοι; Ποια είναι τα κόστη; Έχουμε συνολικά 8 σταθμούς μέσα στην πόλη. Ανατολικά

ξεκινάμε από το Μέγαρο Μουσικής, συνεχίζουμε παραλιακά στον Όμιλο Φίλων Θαλάσσης και φτάνουμε στο σταθμό της ΧΑΝΘ και της ΔΕΘ. Υπάρχει επίσης σταθμός στο κέντρο πίσω από το εμπορικό ODEON και φτάνουμε μέχρι και τα δικαστήρια. Το κόστος έκδοσης της κάρτας είναι 3 ευρώ και κάθε μία ώρα κοστίζει μόλις ένα ευρώ. Περισσότερα μπορείτε να δείτε στο www.thessbike.gr

Ήταν θετική η αντίδραση του κοινού απέναντι στην ιδέα;

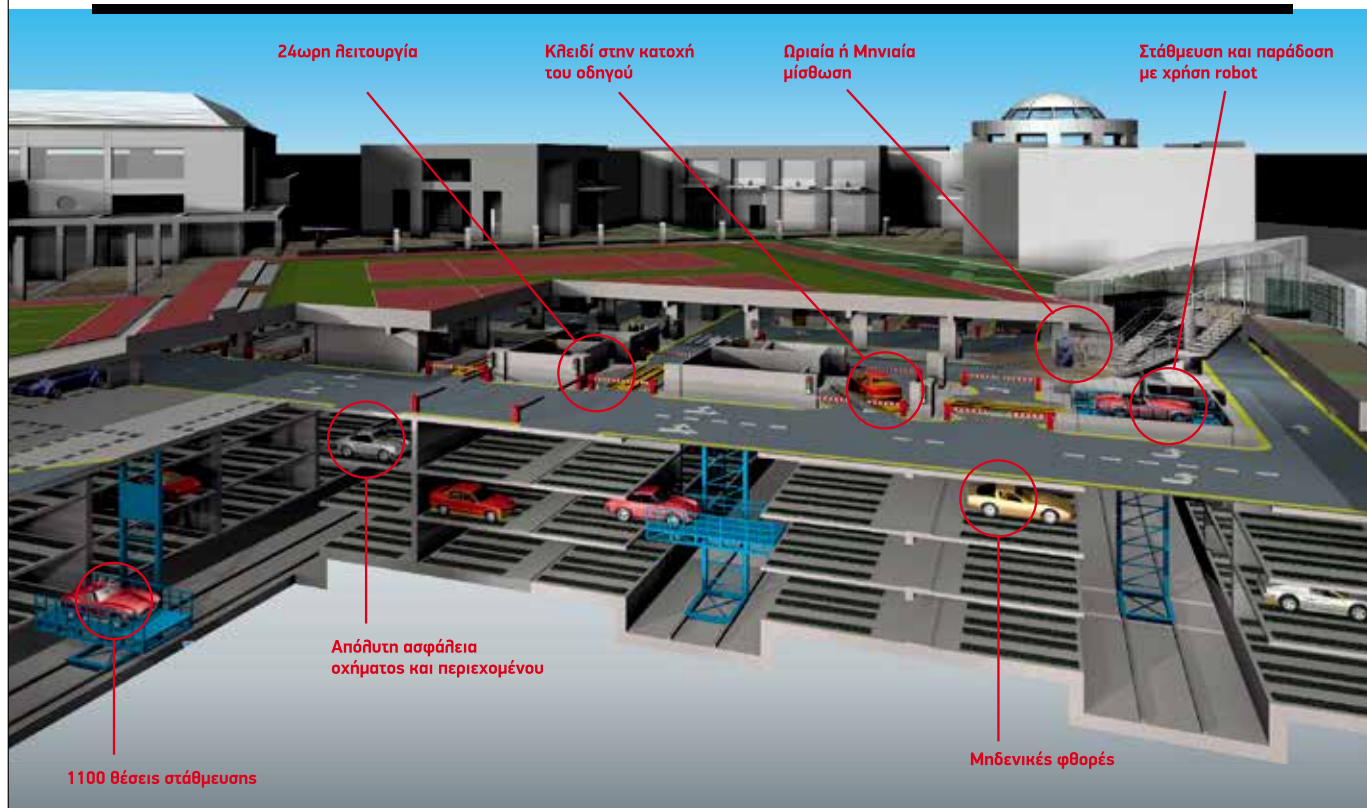
Πολλοί από τους συμπολίτες μας που έχουν ταξιδέψει ή ζήσει στο εξωτερικό είχαν εικόνα από τέτοια συστήματα. Τους έκανε όλους μεγάλη θετική εντύπωση που κάτι τέτοιο υπάρχει πλέον και στη Θεσσαλονίκη. Είχε πολύ πλάκα στην αρχή που όλοι νόμιζαν ότι τα ποδήλατα ήταν του Δήμου Θεσσαλονίκης και χρησιμοποιούσαν το όνομα του Μπουτάρη ως σύσταση. Βεβαίως οι αντιδράσεις τους ήταν ακόμα πιο θετικές όταν μάθαιναν ότι η πρωτοβουλία είναι 100% ιδιωτική.

Οι περισσότεροι χρήστες των ποδηλάτων σας είναι Θεσσαλονικείς ή επισκέπτες της πόλης;

Το κύριο μέρος των χρηστών είναι συμπολίτες μας που το χρησιμοποιούν είτε για μετακίνηση, είτε για αναψυχή είτε για γυμναστική. Είμαστε βεβαίως ευχαριστημένοι που το σύστημα μας έχει γίνει "must" και για τους τουρίστες οι οποίοι το χρησιμοποιούν όταν επισκέπτονται την πόλη μας.

Ποιοι είναι οι στόχοι της εταιρίας σας για τα επόμενα χρόνια;

Αυτό που θα θέλαμε στα επόμενα 2-3 χρόνια είναι το ποσοστό των χρηστών μας που το χρησιμοποιούν για μετακίνηση να αυξηθεί έναντι αυτού που το χρησιμοποιούν για αναψυχή. Είναι στόχος όλων των φορέων που ασχολούνται με το κυκλοφοριακό στην πόλη μας να αυξηθεί η χρήση του ποδηλάτου ως μετακίνηση έναντι του ΙΧ και κινούμαστε όλοι μεθοδικά προς αυτήν την κατεύθυνση.

- ◆ 1100 θέσεις στάθμευσης (Ωριαία και Μηνιαία)
- ◆ 24ωρη λειτουργία - 365 μέρες το χρόνο.
- ◆ Το κλειδί βρίσκεται στα χέρια σας και κανείς δεν έχει πρόσβαση στους χώρους στάθμευσης. Με αυτό τον τρόπο προστατεύεται το αυτοκίνητό σας και ασφαλίζεται τα πολύτιμα αντικείμενά σας.

Το καλύτερο χρηματοκιβώτιό σας

- ◆ Στάθμευση δίχως ανθρώπινη παρέμβαση. Τέρμα τα λάθη στο παρκάρισμα, τέρμα οι γρατζουνιές τέρμα το μικροτρακάρισμα.

Μια κοσμοπολίτικη ματιά στα ελληνικά πράγματα

Συνέντευξη με τον κ. Κωνσταντίνο Δούκα

Ο Κωνσταντίνος Δούκας, απόφοιτος του 1988, παραθέτει τις απόψεις του για την ελληνική κοινωνία και το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, ως Έλληνας που διαμένει στο εξωτερικό και επαγγελματίας του Τουριστικού Marketing.

Πότε νιώσατε τελευταία φορά υπερήφανος ως Έλληνας;

Το 2004, όταν εργάστηκα στο Τμήμα Φιλοξενίας και Διαμονής της Οργανωτικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων ΑΘΗΝΑ 2004. Εργαστήκαμε μαζί με εξαιρετικούς συναδέλφους που ήρθαν από όλο τον κόσμο για τον σκοπό αυτό. Για εμένα, πέρα από μία καλή εργασιακή εμπειρία, ήταν εθνικό καθήκον. Θέλαμε να αποδείξουμε ότι η Ελλάδα μπορεί να τα καταφέρει. Και κατάφερε να διοργανώσει εξαιρετικούς Αγώνες. Δυστυχώς, από εκεί και πέρα ξεκίνησε ο κατήφορος. Εγκαταστάσεις που έμειναν αναξιοποίητες και ένας λαός που επαναπαύθηκε πάνω στην επιτυχία αυτή και δεν τη χρησιμοποίησε ως πάτημα για κάτι καλύτερο.

Πότε νιώσατε τελευταία φορά υπερήφανος ως λαοσαλιανός απόφοιτος;

Το νιώθω κάθε φορά που διαβάζω (μέσω του Facebook ή του Τύπου) για τις επιτυχίες των μαθητών και αποφοίτων στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Επίσης,

χαίρομαι που βλέπω ότι το Κολλέγιο αναπτύχθηκε και εκμοτερνίστηκε,

απέκτησε πρωτοβάθμια εκπαίδευση, και όλα αυτά με ελάχιστα οικονομικά μέσα, σε σχέση με άλλα σχολεία.

Σε τι σας έκανε καλύτερο η διεθνής εμπειρία σας;

Είχα και έχω την τύχη να ζήσω σε πολλές χώρες, αρχικά για σπουδές, και κατόπιν για εργασία. Έζησα στην Ελβετία, Βρετανία, Βέλγιο, Γερμανία και ένα καλοκαίρι στις ΗΠΑ. Η κάθε

χώρα έχει τα υπέρ και τα κατά της, αλλά σίγουρα ζώντας στο εξωτερικό, ανοίγει το μυαλό σου, παίρνεις ιδέες, βλέπεις αλλιώς τα πράγματα και βλέπεις αλλιώς και την Ελλάδα.

Τι πιο πολύτιμο σας έδωσε η ελληνική παιδεία; Τι πιο πολύτιμο σας έδωσε το «ΔΕΛΑΣΑΛ»;

Δυστυχώς, δεν μπορώ να πω ότι μου έδωσε κάτι πολύτιμο η ελληνική παιδεία, που δεν θα μπορούσα να πάρω σε άλλη προηγμένη χώρα. Ειδικά το σύστημα της παπαγαλίας είναι καταστροφικό, διότι δεν αναπτύσσεται η κριτική σκέψη. Το «ΔΕΛΑΣΑΛ», από την άλλη, μου έδωσε μία κοσμοπολιτική παιδεία, που δεν θα την έπαιρνα ίσως αλλού. Παρόλο που ήμουν μέτριος μαθητής, κατάφερα να αποφοιτήσω γνωρίζοντας δύο ξένες γλώσσες σε πολύ καλό επίπεδο, γεγονός που με βοήθησε στη μετέπειτα πορεία μου. Μου έδωσε, επίσης, και τις λασαλιανές αξίες της σεμνότητας, της ευγένειας, της σκληρής δουλειάς και της βοήθειας προς τον συνάνθρωπο.

Πού υπερέχουμε και σε τι υστερούμε ως Έλληνες;

Οι Έλληνες υπερέχουμε στο φιλότιμο και την εργατικότητα, όταν θέλουμε. Όταν είμαστε ενωμένοι και δουλεύουμε μαζί, χωρίς ανταγωνισμούς, κάνουμε θαύματα. Υστερούμε στο ότι βλέπουμε τους εαυτούς μας ως απογόνους των Αρχαίων Ελλήνων, και με τη λογική αυτή, θεωρούμε ότι όλοι οι άλλοι λαοί πρέπει να μας σέβονται. Αυτό είναι λάθος! Τον σεβασμό τον κερδίζεις με αυτά που κάνεις εσύ, όχι οι πρόγονοί σου.

Πώς θα γίνει ανταγωνιστική η ελληνική παιδεία;

Δεν έχω παρακολουθήσει τις εξελίξεις από το 1988 που έφυγα. Ξέρω ότι έχουν εισαχθεί ηλεκτρονικοί υπολογιστές στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ότι υπάρχει το IB που σου δίνει απευθείας πρόσβαση σε κορυφαία πανεπιστήμια. Έχοντας κάνει σπουδές εμπορικής κατεύθυνσης, θα έλεγα ότι χρειάζονται περισσότερα μαθήματα οικονομικής σκέψης στο Λύκειο, όπως υπάρχουν και σε λύκεια στο εξωτερικό. Ενδεχομένως, λείπει ένα μάθημα βασικών χρηματοοικονομικών και, κυρίως, διαχείρισης χρημάτων (κάτι που θα χρησίμευε πολύ σε εμάς τους σπάταλους Έλληνες) και ένα μάθημα επικοινωνίας (γραπτής και προφορικής). Θα προσέθετα και ένα μάθημα marketing, δεδομένου ότι στα Δημόσια ΕΠΑΛ ήδη υπάρχει και ότι ο καθένας μας χρειάζεται σήμερα να ξέρει πώς να προωθεί τόσο τον εαυτό του όσο και τον οργανισμό που θα εργαστεί, ασχέτως κατεύθυνσης.

Τι κάνετε για να δώσετε ώθηση στην ελληνική καινοτομία (οικονομία κ.λπ. ανάλογα με τη θέση εργασίας);

Ως επαγγελματίας του τουριστικού marketing, έχω επικεντρωθεί στην προώθηση του Συνεδριακού Τουρισμού και στηρίζω πάντα τις όποιες προσπάθειες γίνονται στην Ελλάδα, δεδομένου ότι θεωρώ ότι είναι ένας αναξιοποίητος τομέας. Επίσης, προωθώ, όπως και όποτε μπορώ, ελληνικά προϊόντα στο εξωτερικό.

Η έννοια της αριστείας πού εκφράζεται στην Ελλάδα;

Δυστυχώς, ελάχιστες φορές εκφράζεται και, πολλές φορές, δαιμονοποιείται. Κυρίως στον δημόσιο τομέα, όπου υπάρχει άρνηση αντικειμενικής αξιολόγησης, δεν υπάρχει αριστεία. Άρα, εναπόκειται στον κάθε μαθητή, φοιτητή, επαγγελματία ή εργαζόμενο να δουλέψει από μόνος του σκληρά, για να γίνει άριστος.

Τι ουσιαστικό μπορούν να δώσουν στη χώρα οι διακεκριμένοι Έλληνες του εξωτερικού;

Ιδέες! Συμμετέχοντας σε πολλά διαδικτυακά fora, αλλά και σε κατ' ιδίαν συζητήσεις, να ενημερώνουν τους εν Ελλάδι φίλους για ιδέες και concepts που υπάρχουν στο εξωτερικό και, ενδεχομένως, να έχουν εφαρμογή στην Ελλάδα.

Μιλήστε μας για τη δουλειά σας, τη ζωή σας στο «ΔΕΛΑΣΑΛ».

Στο «ΔΕΛΑΣΑΛ» μπήκα από σύμπτωση, αλλά δεν το μετάνιωσα ποτέ. Έχω ανάμεικτα συναισθήματα από τη ζωή μου εκεί, δεδομένου ότι είχα την ατυχία να χάσω μία χρονιά, κάτι που μου στοίχισε πολύ συναισθηματικά, έχασα φίλους, έπρεπε να κάνω άλλους. Ένα παράπονο που είχα ήταν ότι δεν μας έκανε ποτέ το Κολέγιο τελετή αποφοίτησης, όπως γινόταν παραδοσιακά και επίσημα σε άλλα ξενόγλωσσα σχολεία της πόλης. Η σχέση μου με το σχολείο πάντως συνεχίστηκε, με την ενεργό συμμετοχή μου για πολλά χρόνια στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΑΚ ΔΕΛΑΣΑΛ ως Εφόρου Δημοσίων Σχέσεων, καθώς και με την παρουσία μου σε Journées de Souvenir. Ένα κρυφό μου όνειρο, αν ποτέ επιστρέψω και πάλι στην Ελλάδα, θα ήταν να ασχοληθώ με το «ΔΕΛΑΣΑΛ» από κάποια θέση, είτε βελτιώνοντας την προς τα έξω επικοινωνία του σχολείου είτε διδάσκοντας ένα μάθημα εμπορικής κατεύθυνσης.

Του Αθανάσιου Βαμβακίδη (Απόφοιτος 1988)

Γενικού Διευθυντή Bank of America Merrill Lynch

Οι αναμνήσεις ενός απόφοιτου, *30 χρόνια μετά*

Τι να πρωτοθυμηθώ από τα σχολικά χρόνια στο Δελασάλ;

Τις αθλητικές δραστηριότητες, τα μαθήματα εθνικών χορών, τις πολύωρες συζητήσεις με τους καθηγητές μας για το μέλλον μας και πως να προετοιμαστούμε καλλίτερα;

Από την πρώτη μέρα με εντυπωσίασε το περιβάλλον του Δελασάλ. Πανέμορφη τοποθεσία, φανταστικές εγκαταστάσεις, όμορφες αίθουσες, ωραία γήπεδα, πολλή πράσινο. Ένοιωσα πολλή τυχερός να πηγαίνω σε τέτοιο σχολείο.

Πολύ γρήγορα έκανα πολλούς καλούς φίλους, φίλοι που ακόμα και σήμερα είναι σημαντικό μέρος της ζωής μου, παρόλο που ζω στο εξωτερικό.

Πραγματικά, κάποιες από τις καλύτερες φιλίες γίνονται σ' αυτήν την ηλικία.

Ο καθένας τραβήξαμε το δρόμο μας, μα όλοι έκαναν και κάνουν κάτι δημιουργικό και όποτε συναντιόμαστε είναι σαν να μην πέρασε μια μέρα.

Δεν ήμουν ιδιαίτερα φρόνιμος, ούτε και ο καλύτερος μαθητής. Διάβαζα μόνο τα μαθήματα που μου άρεσαν και πρόσεχα μόνο στους καθηγητές που θαύμαζα. Παρόλα αυτά, το σχολείο με υπομονή και επιμονή συνέχιζε να μου προσφέρει εφόδια για να προχωρήσω μπροστά στη ζωή μου.

Θα ευχαριστώ για πάντα το Δελασάλ για όσα μου έδωσε. Ήταν μια φανταστική εμπειρία το Δελασάλ που με συνοδεύει πάντα.

Καλή σχολική χρονιά
με πολλά χαμόγελα...

- τσάντες
- βιβλία
- σχολικά βοηθήματα
- ξενόγλωσσα
- γραφική ύλη
- αναλώσιμα
- είδη χειροτεχνίας
- εκπαιδευτικά παιχνίδια
- είδη δώρων
- φωτοτυπίες
- βιβλιοδεσίες
- πλαστικοποιήσεις
- fax, scanning, e-mails

προετοιμασία βιβλίων οργανισμού
και καπλάντισμα βιβλίων

Λ. Παπανικολάου 86Α Πεύκα
τ/φ 2310 676085
e: sublimebookstore@gmail.com
fb: Sublime book store

Sublime
βιβλιοπωλείο

Του **Ζαχαρία Γιακουμή** (Απόφοιτος 1998)

Μέλους του Γραφείου (Member of Cabinet)

του Ευρωπαϊκού Επιτρόπου για την Ανθρωπιστική Βοήθεια και Διαχείριση Κρίσεων

250 χιλιόμετρα, ένα τεσσάρι και δύο ταξίδια

Σχολικό λεωφορείο του σχολείου

Ο επί μακρόν Πρωθυπουργός του Mao, Zhou Enlai, ερωτώμενος το 1972 για την επιρροή της Γαλλικής Επανάστασης του 1789 στην Κομμουνιστική Κίνα, απάντησε με το θρυλικό: "It is too early to tell".

Μη συμμεριζόμενος τη συγκρατημένη προσέγγιση του Zhou και επιχειρώντας 19 -μόλις- χρόνια μετά την αποφοίτησή μου μια αξιολόγηση της επιρροής του «ΔΕΛΑ-ΣΑΛ» στη σημερινή καθημερινή και επαγγελματική μου ζωή, συγκρατώ τρία πράγματα:

1. Τις σαββατιάτικες πεζοπορίες (τα 250 km είναι μια ολίγον αυθαίρετη εκτίμηση) με τον Frère Nicolas και συμμαθητές στα ελληνικά βουνά. Με κάποιους από αυτούς χτίσαμε στενές φιλίες που αντέχουν μέχρι σήμερα.
2. Ένα «φανταχτερό» τεσσάρι σε διαγώνισμα μαθηματικών (κάπου στο Γυμνάσιο), το οποίο αποτέλεσε πρόκληση για πολλαπλάσια προσπάθεια, μεθοδική δουλειά και προσωπική βελτίωση. Χρωστώ πολλά στον αγαπημένο καθηγητή Αθανάσιο Κατσιούλη για την έγκαιρη ενθάρρυνση.

3. Τα δύο ταξίδια μαθητικών ανταλλαγών στο St-Etienne της Γαλλίας (1996) και στο Rovaniemi της Φινλανδίας (1997), τα οποία διέυρυναν την αντίληψή μου για την Ευρώπη και τον κόσμο.

Από τις ευρωπαϊκές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας και στο Παρίσι για μεταπτυχιακά, βρέθηκα (άμισθος) ασκούμενος στις Βρυξέλλες στα 25. Με αρκετή δόση τύχης (τύχη= η μακρόχρονη προετοιμασία συναντά τη στιγμιαία ευκαιρία), βρέθηκα έναν χρόνο μετά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Κοινοβουλευτικός συνεργάτης των Κυπρίων Ευρωβουλευτών Παναγιώτη Δημητρίου και Ιωάννη Κασουλίδη (νυν Υπουργός Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας), από το 2006 μέχρι το 2013, προήχθη σε Σύμβουλο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στην Επιτροπή Εξωτερικών, από το 2013 μέχρι το 2014. Τον Νοέμβριο του ίδιου έτους, μεταπήδησα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως Μέλος του Γραφείου του Ευρωπαϊκού Επιτρόπου για την Ανθρωπιστική Βοήθεια και Διαχείριση Κρίσεων, Χρήστου Στυλιανίδη.

Ανήκω στους Έλληνες που αγάπησαν την Ευρώπη, μέσω των μαθητικών ανταλλαγών και του προγράμματος Erasmus, και μετανάστευσα από επιλογή. Και αν ο εφηβικός στόχος της παρουσίας στις αίθουσες διαμόρ-

φωσης πολιτικής ακουγόταν αφελώς αισιόδοξος, εκείνο που ακόμα και σήμερα δυσκολεύομαι να συνειδητοποιήσω ήταν το πόσοι άγνωστοι άνθρωποι -Έλληνες και μη- με βοήθησαν ανιδιοτελώς στα δύσκολα πρώτα βήματα.

Έκτοτε ανταποδίδω, όπως μπορώ, τη βοήθεια σε νέους-ες ασκούμενους που συναντώ στις Βρυξέλλες. Ανήκουν στις νεότερες γενιές που, σε αντίθεση με τη δική μας, είχαν και έχουν πολλαπλάσια πνευματικά εφόδια στη σχολική και φοιτητική τους πορεία, σε μια εποχή όπου το διαδίκτυο και οι εφαρμογές του έχουν γίνει συνηθισμένες της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Και αισιοδοξώ ότι οι σημερινοί μαθητές του «ΔΕΛΑΣΑΛ» θα αποδειχτούν ικανότεροι, εξυπνότεροι και ωριμότεροι από εμάς και τους παλαιότερους.

Ευχής έργον να μην παραμελούν τις «πεζοπορίες» και, κυρίως, να μην αφήνουν ποτέ ένα «τεσσάρι» να πηγαίνει χαμένο.

GOODY'S[®]
★ **BURGER HOUSE** ★

L.PAPANIKOLAOU 67 tel. **2310676633**

f.b. Goody's burger house pefka

Της **Ελισάβετ Παπαθανασίου** (Απόφοιτος 2015)
Φοιτήτριας Νομικής ΑΠΘ

Στο ποτάμι της ζωής, θα μας συντροφεύουν τα σχολικά μας χρόνια

Γήπεδο ποδοσφαίρου του Δημοτικού τον Σεπτέμβριο του 2003

Ο Γιώργος Σεφέρης γράφει το 1935: “Λυπούμαι που άφησα να περάσει ένα πλατύ ποτάμι μέσα από τα δάχτυλά μου, χωρίς να πιω ούτε μια στάλα.” Υπάρχουν φορές που πιστεύεις πως η ζωή είναι στιγμές. Τα άτομα που θα γνωρίσεις, οι χαρές και οι λύπες που θα βιώσεις, τα μέρη που θα ταξιδέψεις, οι συζητήσεις που θα κάνεις, είναι όλα στιγμές. Και όταν πια θα έχουν περάσει τα χρόνια και οι αναμνήσεις θα μας επισκέπτονται, θα μπερδεύονται όλες, η μια μέσα στην άλλη, μη υπολογίζοντας τόπο και χρόνο. Θα γίνουν όλες οι αναμνήσεις μια στιγμή που θα αφήνει μια γλυκόπικρη γεύση στα χείλη.

Όσο μεγαλώνω, νιώθω την ανάγκη να προστατέψω αυτή τη στιγμή, να της φερθώ σαν να είναι ένα μικρό παιδί που του οφείλω όλη την απαραίτητη φροντίδα και προσοχή που της αξίζει. Να σιγουρευτώ πως δεν θα αφήσω το ποτάμι να περάσει μέσα από τα δάχτυλά μου, χωρίς να πιω ούτε μια στάλα. Νιώθω την ανάγκη να ξέρω πως γεύτηκα ότι επιθυμούσα να γευτώ και δεν έμεινα αδρανής και παθητική μπροστά σε όσα πράγματα μου προκάλεσαν δέος, φόβο, συγκίνηση.

Συγκυρίες ήταν που με οδήγησαν ή, πιο σωστά, οδήγησαν τους γονείς μου, στην επιλογή του συγκεκριμένου σχολείου, τυχαία γεγονότα. Δεν ήταν, ωστόσο, τυχαίο το γεγονός ότι φοίτησα σε αυτό 14 χρόνια και αποφοίτησα από αυτό. Και ο λόγος ήταν ότι, μέσα σε αυτό το σχολείο, βρέθηκαν άνθρωποι που με έκαναν να νιώσω την αγάπη τους, αλλά και πως τους αγαπώ κι εγώ. Άνθρωποι που με εμπιστεύτηκαν και τους εμπιστεύτηκα. Που με βοήθησαν να θέσω στόχους και να τους πετύχω και με στήριξαν σε ολόκληρη τη διαδρομή. Που με έκαναν να νιώσω πως με τη βοήθειά τους δεν θα άφηνα ποτέ να περάσει το ποτάμι της ζωής μέσα από τα δάχτυλά μου, χωρίς να πιω ούτε μια στάλα.

Κάποιες στιγμές θα μείνουν ανεξίτηλες στη μνήμη μου, όσα χρόνια και αν περάσουν. Από τη συμμετοχή μου στην ορχήστρα του σχολείου και τη μουσική καθοδήγηση του

κ. Δημήτρη Καρατζά και του κ. Μπάμπη Τραπεζανλίδη μέχρι τη συμμετοχή μου στην αποστολή του σχολείου, για δύο χρονιές, στο “Harvard Model Congress Europe”, υπό την καθοδήγηση της κ. Αλεξάνδρας Λαπουρίδου και της κ. Σπυριδούλα Αντωνιάδου, το σχολείο μου έδωσε την ευκαιρία να «βρω τη φωνή μου». Βρέθηκα να τραγουδώ στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, στη φιλανθρωπική εκδήλωση του σχολείου τον Νοέμβριο του 2015. Βρέθηκα να παρίσταμαι ως συνήγορος υπεράσπισης σε εικονικές δίκες, στη Μαδρίτη το 2013 και 2014, κερδίζοντας, τη δεύτερη χρονιά, βραβείο αριστείας και εκφωνώντας λόγο μαζί με τη συμμαθήτριά μου, Δέσποινα Χατζοπούλου, στην τελετή λήξης του συνεδρίου.

Αλλά και στην τελευταία χρονιά της φοίτησής μου, τη χρονιά των Πανελληνίων Εξετάσεων, μια χρονιά που ο μαθητής χρειάζεται από τους καθηγητές του τόσο τις γνώσεις όσο και ψυχολογική υποστήριξη, υπήρξαν καθηγητές που με βοήθησαν σε όλα τα επίπεδα. Ακολούθησαν μαζί με μένα τη διαδρομή, από την πρώτη μέρα της φοίτησής μου στο γυμνάσιο μέχρι τη μέρα της ανακοίνωσης των αποτελεσμάτων στις Πανελλήνιες Εξετάσεις, με εμπιστοσύνη και αγάπη που θα με συνοδεύουν για πάντα.

Γνωρίζω καλά πως πάντα θα γυρνώ σε ένα περιβάλλον μέσα στο οποίο διαμορφώθηκα ως άνθρωπος και γνώρισα ανθρώπους, οι οποίοι ήταν για μένα πηγή έμπνευσης, δύναμης και δημιουργίας.

Ευχαριστώ που σας γνώρισα και που, όταν περάσουν τα χρόνια, θα είστε μέσα στις αναμνήσεις μου.

Της **Νατάσας Ιωαννίδου** (Απόφοιτος 1991)

Φιλόλογου στο Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ»

Η μαθητεία μου στο ΔΕΛΑΣΑΛ

Η αυλή του σχολείου στα Πεύκα μετά τη δημιουργία των γηπέδων ποδοσφαίρου

Ένας ανεξήγητος αλλά διακαής πόθος μου να γνωρίσω τη γαλλική γλώσσα και κουλτούρα και η επιθυμία των γονέων μου να μου προσφέρουν ό,τι καλύτερο για το μέλλον, διακρίνοντας το ανήσυχο πνεύμα μου, με οδήγησαν στους κόλπους της

οικογένειας «ΔΕΛΑΣΑΛ».

Κάπως έτσι, λοιπόν, ξεκίνησε η μαθητική μου θητεία στο Γυμνάσιο, τον Σεπτέμβριο του 1984: Μικρή, ανυποψίαστη, άγνωστη μεταξύ αγνώστων, επιφυλακτική και αμήχανη, με έκδηλη την αγωνία ζωγραφισμένη στο πρόσω-

πό μου, αλλά και με έναν συγκρατημένο ενθουσιασμό για το καινούριο σχολείο, τους νέους καθηγητές, τις φίλίες που έμελλαν να γεννηθούν, για τις νέες συνθήκες στις οποίες όφειλα να προσαρμοστώ και για τις οποίες έπρεπε να κοπιάσω -δείγμα της αλλαγής και της μετάβασής μου από την παιδική στην εφηβική ηλικία. Περιεργαζόμουν τον αύλειο χώρο με τις απίστευτα πολλές μπασκέτες(!), το επιβλητικό κτήριο και τα θεόρατα και καταπράσινα δέντρα που διακρίνονταν από παντού! Ναι, νομίζω ότι η φύση που αντίκρισα σε αυτό το σχολείο με μάγεψε, μου απομάκρυνε κάθε ενδοιασμό και φοβία και με έκανε να το αγαπήσω αμέσως!

Τα χρόνια κύλησαν ευχάριστα, παραγωγικά και γεμάτα από εμπειρίες και βιώματα, έχοντας αδράξει και αξιοποιήσει στο έπακρο κάθε ευκαιρία που μου δόθηκε!

Ιανουάριος του 1999: Ένα απρόσμενο τηλεφώνημα στάθηκε η ευκαιρία να εφαρμόσω στην πράξη όσα σπούδασα, αλλά και να δοκιμαστώ σε ό,τι ονειρευόμουν και λαχταρούσα: να μπω σε τάξη, να διδάξω και, μάλιστα, να διδάξω στο σχολείο όπου φοίτησα, στο σχολείο που αγάπησα!

Φοβισμένη και γεμάτη άγχος -δεν θα το κρύψω- ανηφόριζα την οδό ΔΕΛΑΣΑΛ, περιστοιχισμένη από τα πανύψηλα κυπαρίσσια, που με έκαναν να νιώθω μικρή και αδύναμη! Η αίθουσα των καθηγητών φάνταζε απόμακρη, επιβλητική και απλησίαστη. Με το ίδιο δέος και με ταπεινή διάθεση έμπαινα στον χώρο -άκου να δεις των καθηγητών, ενώ η υποδοχή που μου επιφύλασσαν οι άλλοτε καθηγητές μου, αλλά και οι νεότεροι συνάδελ-

φοι, ήταν τόσο ένθερμη και συγκινητική που με έκανε να αισθανθώ πως βρίσκόμουν στο «σπίτι» μου!

Έχοντας, αρχικά, την αλαζονεία του πτυχιούχου και με πλήρη άγνοια των πραγματικών συνθηκών και δυσκολιών της εκπαιδευτικής διαδικασίας, δύσκολα μπορούσα να αντιληφθώ τη σπουδαιότητα του ρόλου του δασκάλου.

Αντικρίζοντας, όμως, τα βλέμματα των μαθητών μου, συναισθάνθηκα αμέσως την ευθύνη που αναλάμβανα·

να μορφώσω, να μεταλαμπαδεύσω γνώσεις, αλλά κυρίως να συμβάλλω κι εγώ κατά τι στη διαμόρφωση προσωπικοτήτων και ηθών και να λειτουργήσω ως πρότυπο και υπόδειγμα!

Ευγνωμονώ το «ΔΕΛΑΣΑΛ», που μου έδωσε αυτή την ευκαιρία να αναμετρηθώ με τον ίδιο μου τον εαυτό, να δαμάσω τους φόβους μου, να μετριάσω την έπαρση, να αντιληφθώ τα όριά μου, να βελτιώσω τις γνώσεις μου και να ωριμάσω!

Της **Νατάσας Ιωαννίδου** (Απόφοιτος 1991)

Φιλόλογου στο Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ»

Γιατί να επιλέξω το «ΔΕΛΑΣΑΛ»;

Στο ερώτημα «Για ποιους λόγους μια οικογένεια να επιλέξει και να εμπιστευτεί το «ΔΕΛΑΣΑΛ» για την εκπαίδευση του παιδιού της;» θα απαντούσα πολύ ειλικρινά και σχετικά εύκολα, έχοντας βιώσει και αποκομίσει τα οφέλη της λασαλιανής εκπαίδευσης στο Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» με τριπλή ιδιότητα!

Αρχικά, έχοντας η ίδια ολοκληρώσει τη δευτεροβάθμια εκπαίδευσή μου στο «ΔΕΛΑΣΑΛ», ως απόφοιτη ενός σχολείου με μια ιστορία 130 χρόνων, είμαι σε θέση να πω πως το να είναι κάποιος μαθητής/-τρια σε ένα σχολείο «ΔΕΛΑΣΑΛ» τού δίνει μια ξεχωριστή ταυτότητα,

που τον ξεχωρίζει από πολλούς, αλλά, ταυτόχρονα, τον ενώνει με χιλιάδες άλλους ανθρώπους, καθώς λαμβάνει μια παιδεία και διαπαιδαγώγηση που στηρίζεται στις ανθρωπιστικές αξίες που διέπουν αντίστοιχα σχολεία και πανεπιστήμια σε 82 κράτη ανά τον κόσμο· έχει το αίσθημα του «ανήκειν» σε μια οικογένεια, την οποία διακρίνει το λασαλιανό πνεύμα, η ανεκτικότητα και η πίστη στις ανθρωπιστικές αρχές.

Η ζεστασιά, η αποδοχή και το ενδιαφέρον σε προσωπικό επίπεδο είναι τα πρώτα συναισθήματα που βιώνει ένα

παιδί, από τη στιγμή που εγγράφεται σε αυτό το σχολείο! Κατά τη διάρκεια της φοίτησής του σε αυτό, του παρέχονται όλα τα εφόδια, τόσο για την εισαγωγή του σε σχολές της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης όσο και για την άρτια ένταξή του στους κόλπους της ευρύτερης κοινωνίας, αλλά και στην αγορά εργασίας, καθώς του δίνει τη δυνατότητα να αποκτήσει γνώσεις και πτυχία δύο ξένων γλωσσών, της γαλλικής και της αγγλικής. Παράλληλα, με την αποφοίτησή του μπορεί να ενταχθεί στον Σύλλογο Αποφοίτων «ΔΕΛΑΣΑΛ».

Προσωπικά, τελειώνοντας το «ΔΕΛΑΣΑΛ», είχα αποκτήσει επάρκεια διδασκαλίας της γαλλικής και αγγλικής γλώσσας, που με βοήθησε στην παράδοση ξενόγλωσσων μαθημάτων, παράλληλα με τις σπουδές μου. Ήμουν μέλος του Συλλόγου Αποφοίτων «ΔΕΛΑΣΑΛ», έχοντας πάντοτε τη στήριξή του στα πρώτα μου επαγγελματικά βήματα και αξιοποιώντας τις γνωριμίες που έκανα. Το σημαντικότερο, όμως, όλων ήταν η θέση εργασίας που μου πρόσφερε το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ» και η εμπιστοσύνη που μου έδειξε.

Ως εργαζόμενη στον χώρο αυτό και, ειδικότερα, ως μία από τις εκπαιδευτικούς του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ», δεν μπορώ να μην αναφερθώ στις ανθρώπινες εργασιακές συνθήκες οι οποίες επικρατούν, ακόμα και σε αυτούς τους δύσκολους -κοινωνικά και οικονομικά- καιρούς. Αυτό επιδρά πάρα πολύ θετικά στη διαμόρφωση υγιούς εργασιακού κλίματος, σωστών διαπροσωπικών προσεγγίσεων και αλληλεπιδράσεων, το οποίο εισπράττουν οι μαθητές μας και οι γονείς που μας εμπιστεύονται.

Ο φιλανθρωπικός και ανθρωπιστικός χαρακτήρας του σχολείου, καθώς πρόκειται για έναν Μη Κερδοσκοπικό Οργανισμό με αξιοσημείωτη προσφορά στα κοινωνικά -τοπικά και διεθνή- προβλήματα, εμπνέει και εμφυσά σε όλο το ανθρώπινο δυναμικό του -μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικό και υπαλληλικό προσωπικό- πανανθρώπινα σεβαστές ιδέες και αξίες και δίνει τη δυνατότητα σε όλους για έμπρακτη συνεισφορά στο κοινωνικό σύνολο.

Η ποιότητα, ωστόσο, στις υπηρεσίες που προσφέρουμε είναι αυτό που καθιστά το σχολείο μας ανταγωνιστικό. Η εκπαιδευτική και επιστημονική κατάρτιση του εκπαιδευτικού προσωπικού, η συνεχής επιμόρφωση και η περαιτέρω εκπαίδευσή του είναι από τις προτεραιότητες που θέτει. Η διδασκαλία σε ολιγομελή τμήματα, τα κίνητρα και οι ευκαιρίες για συμμετοχή σε ποικίλες δράσεις και προγράμματα, διεθνείς διαγωνισμούς, αξιόλογες εκπαιδευτικές εξορμήσεις, σε συνδυασμό με την αμείωτη διάθεση για εκσυγχρονισμό στον εξοπλισμό, στις μεθόδους και στις ιδέες, είναι στοιχεία που μας κάνουν να ξεχωρίζουμε και για τα οποία νιώθουμε περήφανοι.

Τέλος, ως μητέρα δύο παιδιών που φοιτούν στο σχολείο αυτό, θα έλεγα πως το «ΔΕΛΑΣΑΛ», καθώς διαθέτει όλες τις βαθμίδες φοίτησης στον ίδιο χώρο -Παιδικό Σταθμό, Νηπιαγωγείο, Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο- παρέχει όλα τα οφέλη για την ομαλή κοινωνικοποίηση και τη σταθερή εξέλιξη του παιδιού, αλλά και τη διευκόλυνση των γονέων του.

Ωστόσο, το πιο σημαντικό από όλα θεωρώ πως είναι η ασφάλεια που νιώθω, όταν τα παιδιά μου βρίσκονται στον χώρο αυτό. Ξέρω ότι, σε όποια βαθμίδα κι αν φοιτούν, είναι απόλυτα προστατευμένα, έχουν την αμέριστη έγνοια και φροντίδα, που ξεπερνά τα εκπαιδευτικά ζητήματα και «αγγίζει» όποια προσωπική ανησυχία, φόβο, ενδιασμό ή ιδιαίτερο προβληματισμό τους!

Η διδασκαλία δύο ξένων γλωσσών σε φροντιστηριακό

επίπεδο, καθώς και το ενισχυμένο πρόγραμμα σε μαθήματα βαρύτητας, αλλά και οι ευκαιρίες συμμετοχής σε μια μεγάλη ποικιλία δράσεων και προγραμμάτων έχουν συμβάλει στην εξοικονόμηση πολλών χρημάτων από την οικογένειά μας, αλλά και πολύτιμου χρόνου. Δίνονται, έτσι, διαρκώς πρωτοβουλίες και ευκαιρίες, ώστε τα παιδιά να ανακαλύπτουν τις ιδιαίτερες κλίσεις τους -άγνωστες πολλές φορές στα ίδια και στους γονείς τους- και προσφέρονται οι δυνατότητες για την εξάσκηση και την καλλιέργειά τους.

Και όλα αυτά σε ένα σχολείο που δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τα άλλα ιδιωτικά σχολεία, ως προς τις υποδομές και τις εγκαταστάσεις του. Μάλλον λειτουργεί ως υπόδειγμα, καθώς διαθέτει πλήρεις αθλητικές εγκαταστάσεις, αίθουσα εκδηλώσεων, αίθουσες πολυμέσων και υπολογιστών, εργαστήρια, ευήλιες και ευάερες αίθουσες διδασκαλίας, βιβλιοθήκες και αμφιθέατρο. Ο μοναδικός περιβάλλων χώρος, μέσα στην κατάφυτη περιοχή των Πεύκων, σε σημείο πολύ εύκολα προσβάσιμο από όλες τις πλευρές της πόλης, μακριά από κεντρικούς και θορυβώδεις δρόμους, αποτελεί ένα πρόσθετο πλεονέκτημα για την επιλογή των γονέων.

Της Σοφίας Πασχαλούδη

Υπεύθυνης του Τμήματος Γαλλικών Σπουδών Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ»

«Το παιδί πρέπει να μάθει γαλλικά. Θα το πάω στους Frères»

Εκδήλωση του Γαλλικού Τμήματος Le Voyage (Μάρτιος 2014)

Από το σχολείο των Frères στο γοτεντικό Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ», τα γαλλικά δίνουν στους λασαλιανούς Θεσσαλονικείς το *avantage* της επιστημονικής καινοτομίας, των τεχνών και του ανθρωπισμού του γαλλικού πολιτισμού. Η εκμάθηση των γαλλικών στο Λασαλιανό Σχολείο, όπου ο μαθητής είναι *de facto* μοναδικός,

είναι συστηματική και τον τοποθετεί στο κέντρο ενός καινοτόμου και ενιαίου εκπαιδευτικού σχεδιασμού, από τον Παιδικό Σταθμό μέχρι το Λύκειο και την *Classe Oxygène*. Η διδασκαλία της γαλλικής στοχεύει τόσο στην επικοινωνιακή κατάρτιση όσο και στη δημιουργική χρήση της γλώσσας, αλλά και στην ουσιαστική της γνώση, που πιστοποιείται με

ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΣΦΑΛΤΟΥ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΑΣΦΑΛΤΟΣ

ΑΣΦΑΛΤΙΚΑ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΑ

ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΜΕ ΤΡΙΜΜΑ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ

ΧΗΜΙΚΑ ΟΔΟΠΟΙΑΣ

ANTISTRIPPING AGENTS

**ΨΥΧΡΑ ΑΣΦΑΛΤΟΜΙΓΜΑΤΑ ΕΠΟΥΛΩΣΗΣ
ΛΑΚΚΩΝ**

EXCEL PERMANENT COLD PATCH

**ΦΡΕΖΑΡΙΣΜΑ & ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ**

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΕΡΓΩΝ ΟΔΟΠΟΙΑΣ

**ΕΓΧΡΩΜΟΙ ΑΣΦΑΛΤΟΤΑΠΗΤΕΣ
ΑΝΤΙΟΛΙΣΘΗΡΟΙ ΛΕΠΤΟΤΑΠΗΤΕΣ**

Slurry Microsurfacing & sealing

**ΑΠΟΧΙΟΝΙΣΜΟΣ ΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ
ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΑΝΤΙΠΑΓΕΤΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΠΟΧΙΟΝΙΣΜΟΥ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΛΑΤΙΟΥ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΟΛΟΥ ΕΚΧΙΟΝΙΣΤΙΚΩΝ**

το δίπλωμα Άριστης Γνώσης Γ2.

Σήμερα, το Τμήμα Γαλλικών σπουδών του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» διαπλάθει πολίτες ενός κόσμου, στον οποίο, σε λιγότερο από 30 χρόνια, τα γαλλικά, σύμφωνα με την πρόβλεψη της επενδυτικής τράπεζας Natixis, εκτιμάται ότι θα μιλιούνται από 750 εκατ. ανθρώπους. Το μάθημα των γαλλικών γίνεται εξάλλου με ενισχυμένο ωράριο, ανταποκρίνεται πλήρως στις απαιτήσεις μόρφωσης και συνεχίζει την παράδοση στις εκπαιδευτικές πρωτοπορίες. Από το καλοκαίρι του 1998, που ταξιδέψαμε στο Καμερούν, για να κατασκευάσουμε το σχολείο σε ένα απομονωμένο χωριό, φτάσαμε σήμερα στα γλωσσικά ταξίδια στην Κυανή Ακτή, τα κατασκηνωτικά προγράμματα στις Άλπεις, τις εβδομάδες λασαλιανών ανταλλαγών στο Παρίσι, την Avignon, την Grenoble, τη Valence και την αποθεωτική ευρωπαϊκή εβδομάδα ιστιοπλοΐας «Le FrenchShip», στην οποία συμμετέχουν γαλλόφωνα πληρώματα 4 κρατών.

Τα γαλλικά στο «ΔΕΛΑΣΑΛ» δεν περιορίζονται ποτέ σε ένα στεγνό μάθημα

και σε κάποια διπλώματα, αλλά δίνουν στους μαθητές και τους αποφοίτους μας ανταγωνιστικά προτερήματα και πλεονεκτήματα επαγγελματικής εξέλιξης, σε μια κοινωνία όπου η κινητικότητα των πολιτών αυξάνεται

διαρκώς. Οι μαθητές μας ξεχωρίζουν με τον δυναμισμό τους στα Γαλλόφωνα Μοντέλα του ΟΗΕ στη Χάγη, την Grenoble και την Κωνσταντινούπολη, διακρίνονται για τις ερμηνείες τους στο Ευρωπαϊκό Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Εφηβικού Θεάτρου του Διεθνούς Δικτυού «ArtDrala» και βραβεύονται πάντα για τη δημιουργικότητά τους στους διαγωνισμούς του Διεθνούς Οργανισμού της Γαλλοφωνίας.

Οι μαθητές μας είναι η έμπνευσή μας, για να σχεδιάζουμε και να υλοποιούμε δράσεις που βραβεύονται με το Ευρωπαϊκό Σήμα Ξένων Γλωσσών, το Βραβείο Παιδαγωγικής Καινοτομίας της Γαλλικής Πρεσβείας και το Βραβείο Αρχαικής Έρευνας του Εθνικού Κέντρου Έρευνας & Διάσωσης Σχολικού Υλικού. Τα έργα τους γίνονται διδακτικά παραδείγματα σε επιμορφώσεις και συνέδρια για εκπαιδευτικούς. Ακολουθώντας τη λασαλιανή μας συνείδηση, δεχόμαστε τη συμμετοχή άλλων μαθητών στα διάσημα γλωσσικά μας παιχνίδια «La Francophonie en 200 questions», «Questions pour nos champions» και «Chiffres et encore des chiffres». Μέσα σε αυτό το πνεύμα, πήραμε την πρωτοβουλία να δημιουργήσουμε το «Conseil des Jeunes Citoyens», τον μοναδικό διαγωνισμό δημόσιου λόγου στα γαλλικά που έχει την έγκριση του Υπουργείου Παιδείας.

Για εμάς, τους καθηγητές γαλλικών του «ΔΕΛΑΣΑΛ», «l'éducation est notre passion», για τα σχολικά σας χρόνια, αλλά και για τις μετα-σχολικές σας αναζητήσεις, στην προετοιμασία σας για τα γαλλόφωνα πανεπιστήμια, λασαλιανά ή άλλα, και στα προγράμματα της Classe Oxygène.

La parole est à vous et De la Salle au cœur!

Μια εκπαιδευτική εμπειρία με πολύ δυνατές συγκινήσεις

Tο Harvard Model Congress ιδρύθηκε το 1986 στη Βοστώνη και αποτελεί το μεγαλύτερο και, συγχρόνως, παλαιότερο συνέδριο προσομοίωσης της παγκόσμιας πολιτικής σκηνής. Η ομάδα του HMC, στελεχώνεται από προπτυχιακούς φοιτητές του πανεπιστημίου του Χάρβαρντ, οι οποίοι εργάζο-

νται σκληρά και εθελοντικά για τη δημιουργία και την άρτια οργάνωση ενός συνεδρίου ρητορικής και αντιλογίας. Οι συμμετέχοντες εμπλέκονται σε ενδιαφέρουσες συζητήσεις υψηλού επιπέδου, λαμβάνουν δημόσια το λόγο, ετοιμάζουν και ψηφίζουν νομοσχέδια και τροποποιούν ψηφίσματα. Μέσω του εύρους των διαφόρων επιτρο-

πών όπως το Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας, η Γερουσία, η Βουλή των Αντιπροσώπων και το Ανώτατο Δικαστήριο, οι σύνεδροι είναι σε θέση να εκτιμήσουν ουσιαστικά το σκοπό και το ρόλο της πολιτικής διαδικασίας. Το ΗΜC παρέχει ένα ενθαρρυντικό περιβάλλον μάθησης που προωθεί την ατομική ανάπτυξη και την αξία της συνεργατικότητας. Το επιτυχημένο λοιπόν αυτό μοντέλο συνεδρίου, αναπόφευκτα επεκτάθηκε στα πέρατα του κόσμου. Το 1987 ακολούθησε η Ευρώπη, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στους θεσμούς της διεθνούς διακυβέρνησης,

συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Επόμενοι σταθμοί αποτέλεσαν η δυτική ακτή των ΗΠΑ με την πόλη του Σαν Φρανσίσκο το 2001, αλλά και η μακρινή Ασία έχοντας ως τόπο διεξαγωγής του συνεδρίου το Χονγκ Κονγκ. Στα πλέον νεοσύστατα μοντέλα ρητορικής του πανεπιστημίου θα βρούμε το Ντουμπάι, 2013, και τέλος τη Λατινική Αμερική και το Σαο Πάολο με έτος ίδρυσης το 2014.

Το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ», επί 12 συναπτά έτη δίνει πηρό παρών στο συνέδριο με έδρα την Ευρώπη. Έχοντας ταξιδέψει σε πόλεις όπως το Παρίσι, η Αθήνα, οι Βρυξέλλες, η Ρώμη και, τα τελευταία χρόνια, σταθερά στη Μαδρίτη, κατάφερε να διαγράψει μια λαμπρή πορεία προς τη κορυφή. Χωρίς ουδεμία ανάπαυση στις δάφνες των πολλαπλών διακρίσεων, συνέχιζε, και συνεχίζει μέχρι σήμερα, να προετοιμάζει με άρτιο τρόπο τις αποστολές του. Εμπνευστής αλλά και, συνάμα, ακούραστος αρωγός στη προσπάθεια αυτή βρίσκεται η υπεύθυνη του προγράμματος, κα. Αλεξάνδρα Λαπουρίδου, απόφοιτος του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ», Διευθύντρια του Δημοτικού «ΔΕΛΑΣΑΛ» και καθηγήτρια Αγγλικής Γλώσσας. Στην πορεία προς το συνέδριο και ταυτόχρονα με την έρευνα που καλούνται να διεξάγουν, οι μαθητές των αποστολών μας αποτελούν υπόδειγμα αντιπροσώπων μέσω της συμμετοχής τους στη διαδικασία των υποτροφιών. Η χορηγία αυτών δεν αποτελεί κάποιο τυχαίο γεγονός, αλλά αξιολογείται βάσει αυστηρών κριτηρίων, πέραν της οικονομικής κατάστασης του μαθητή. Η επίδειξη ακαδημαϊκών προσόντων, όπως επίσης και οι ηγετικές ικανότητες, η δυνατότητα ενεργούς ανάμιξης στις επιμέρους επιτροπές, αλλά και η ουσιαστική επιθυμία για ατομική και συλλογική ανάπτυξη κρίνονται απαραίτητα για το τελικό αποτέλεσμα. Τα 29 πρώτα βραβεία και οι 31 υποτροφίες που έχουν φέρει οι αποστολές του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» στο σχολείο μας είναι ένα συνονθύλευμα εργατικότητας, ομαδικού πνεύματος, ήθους, σεβασμού στο λόγο και στον αντίλογο, αγάπης για την Αγγλική γλώσσα και περηφάνιας για το σχολείο που εκπροσωπούν. **Οι μαθητές μας βιώνουν μια ξεχωριστή εμπειρία**

αλληλεπίδρασης, όχι μόνο στον τομέα των επιτροπών, αλλά και καθ' όλη τη διάρκεια της παραμονής τους στους συνεδριακούς χώρους. Είναι άξιο θαυμασμού, λοιπόν, το γεγονός ότι **διακρίνονται μέσα από πολυμελείς αποστολές από όλο τον κόσμο, με κύρια όπλα τους τις γνώσεις, τον σεβασμό και το ήθος τους.**

Το Παγκόσμιο Μαθητικό Συνέδριο προσομοίωσης της Αμερικανικής Βουλής και των Διεθνών Οργανισμών που διοργανώνεται από τους φοιτητές του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ στην Ευρώπη, αποτελεί πόλο έλξης πολλών και διακεκριμένων σχολείων, και όχι μόνο ευρωπαϊκών χωρών. Αποστολές από την Ιορδανία, την Ινδία, τη Βενεζουέλα, τον Καναδά, την Τουρκία και τη Δημοκρατία του Μαυρίκιου είναι ανάμεσα στα 40 σχολεία που παίρνουν μέρος κάθε χρόνο. Από το 2016 το σχολείο συνεργάζεται με το αδελφό σχολείο στο Πειραιά, την Ελληνογαλλική Σχολή «Άγιος Παύλος». Υιοθετώντας στο έπακρο τη ρήση "Η ισχύς εν τη ενώσει", ως La Salle School of Greece δημιουργούμε μια κοινή ομάδα αποστολής. Επιπρόσθετα, μετά από τόσα πετυχημένα και αδιάλειπτα χρόνια συμμετοχής στο συνέδριο της Ευρώπης, το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ», συμμετείχε για πρώτη φορά στο ιστορικό συνέδριο της Βοστώνης, τον Φεβρουάριο 2017. Ανάμεσα σε 80 σχολεία από όλες σχεδόν της Αμερικανικές πολιτείες, κατάφερε να διακριθεί με 2 πρώτα βραβεία, αποδεικνύοντας, έτσι, πως η λασαλιανή παιδεία λάμπει με τη δύναμη και την απλότητά της σε κάθε γωνιά της γης εδώ και 4 περίπου αιώνες.

Του Fr. Νικόλαου Πρίντεζη

6^ο Διεθνές Λασαλιανό Συνέδριο UMAEL Beauvais (Γαλλία), 5-8 Ιουνίου 2015

UMAEL

Πρόκειται για τη Διεθνή Ένωση των Παλαιών Μαθητών των Λασαλιανών Σχολείων. Σε πολλά Λασαλιανά Σχολεία, υπάρχει ένας Σύλλογος Αποφοίτων, που συνεχίζει

και στηρίζει το έργο του Σχολείου, ενώ, σε εθνικό επίπεδο, υπάρχουν οι Ενώσεις ή Ομοσπονδίες Συλλόγων. Σε παγκόσμια κλίμακα, κάθε 4 χρόνια οργανώνεται ένα

Το σχολείο στα Πεύκα

Παγκόσμιο Συνέδριο με εκπροσώπους των Εθνικών Ενώσεων. Το τελευταίο έγινε στις Φιλιππίνες, το 2011, το προηγούμενο στον Παναμά, το 2007 και το 2003, στο Μεξικό. Πρόσφατα, το 6ο Διεθνές Συνέδριο πραγματοποιήθηκε στις 5-8 Ιουνίου 2015 στο «Institut Polytechnique La Salle», στο Beauvais (Γαλλία). 150 άτομα από 30 χώρες και από τις 5 Ηπείρους συναντήθηκαν, για να επικοινωνήσουν, να μελετήσουν κάποια θέματα και να εκλέξουν το νέο Προδρείο της UMAEL.

«Μπαίνουμε για να μάθουμε, βγαίνουμε για να υπηρετούμε»

Πολλοί Σύλλογοι, χάρη στον δυναμισμό των μελών τους, στηρίζουν ποικιλοτρόπως τα Λασαλιανά Σχολεία και τους παλαιούς μαθητές με προσφορά εθελοντικής εργασίας, πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες, οικονομική στήριξη στα σχολεία και προσφορά υποτροφιών σε μαθητές, παροχή βοήθειας σε οικογένειες και στην επαγγελματική εξέλιξη των αποφοίτων, πνευματική εμπύχωση.

Επειδή οι Σύλλογοι Αποφοίτων συνεχίζουν και στηρίζουν την αποστολή των Σχολείων, γι' αυτόν τον λόγο και το θέμα που ανέλυσε ο Γενικός Ηγούμενος Fr. Robert Schieler ήταν το γνωστό: «Μπαίνουμε για να μάθουμε, βγαίνουμε για να υπηρετούμε». Η κεντρική αυτή ιδέα αναλύθηκε με τα επιμέρους θέματα: Οι λασαλιανοί δεν ξεχνούν τα παιδιά, οι λασαλιανοί υποστηρίζουν τα σχολεία και υπερήφανοι λασαλιανοί, υπερήφανοι για τον Ι. Β. ΔΕΛΑΣΑΛ.

Οι συναντήσεις, η επικοινωνία

Όπως και σε οποιοδήποτε άλλο συνέδριο, εκτός από τα όσα ακούστηκαν στις ομιλίες, μεγάλη σημασία είχαν οι συναντήσεις, η επικοινωνία, οι απόψεις που εκφράστηκαν. Ιδού μερικά δείγματα:

«Η μόρφωση που δίνουμε στα παιδιά πρέπει να περνάει από το μυαλό στην καρδιά. Εμείς οι λασαλιανοί είμαστε οι καλύτεροι εκπαιδευτικοί, αλλά δεν είμαστε οι καλύτεροι στην επικοινωνία. Πρέπει να ενημερώνουμε περισσότερο και καλύτερα το ευρύ κοινό για το ποιο είμαστε και για τη δράση μας. Οι απόφοιτοι ζητούν μια συνεχή λασαλιανή επιμόρφωση. Οι λίγοι Frères που υπάρχουν στα σχολεία θα έπρεπε να είναι περισσότερο ορατοί. Στο Hong Kong υπάρχουν 8 λασαλιανά σχολεία με 7.218 μαθητές και οι Σύλλογοι Αποφοίτων αριθμούν 12.000 μέλη! Στις Φιλιππίνες φοιτούν 30.000 μαθητές στα λασαλιανά σχολεία. Στο λασαλιανό σχολείο Ste Barbe στο St Étienne, οι απόφοιτοι έχουν δικό τους γραφείο εύρεσης εργασίας, το οποίο είναι ανοιχτό κάθε Τρίτη απόγευμα, για να εξυπηρετεί τους παλαιούς μαθητές. Το λασαλιανό σχέδιο είναι ένας φοβερός θησαυρός. Όμως, δίνουμε την εντύπωση ότι καθόμαστε πάνω στον θησαυρό και δεν τον εκμεταλλευόμαστε αρκετά. Το λασαλιανό σχέδιο υπάρχει και μετά το πέρας των σπουδών. Το «μαζί και από κοινού» πρέπει να το βιώνουμε και στη διεθνή του διάσταση, μέσω του λασαλιανού δικτύου».

Τελειώνοντας τις λίγες αυτές εντυπώσεις, συμπληρώνω ότι το Συνέδριο ολοκληρώθηκε με δύο εκδρομές, στη Reims και στη Rouen, δύο πόλεις πλούσιες σε λασαλιανές αναμνήσεις. Την Τρίτη, 9 Ιουνίου όλοι οι Σύλλογοι αναχώρησαν για την πατρίδα τους, αφού έζησαν για 4 μέρες την εμπειρία της διεθνούς λασαλιανής κοινότητας.

Ο σύλλογος του χθες

*Οι αναμνήσεις του Μάκη Λαγογιάννη,
Πρώην Προέδρου Δ.Σ. ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ»*

Οι πρόεδροι του ΣΑΚ ΔΕΛΑΣΑΛ από το 1960 έως το ;

Ο ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ», από τη στιγμή της σύστασής του το 1929, έχει μία ενεργό συμμετοχή στα πράγματα του Κολεγίου, μία αυτόνομη δραστηριότητα, με γνώμονα πάντα τη διαφήμιση και την ωφέλεια του σχολείου. Δεν ήταν λίγες οι φορές που η Διεύθυνση του Κολεγίου εισέπραξε τα θερμά συγχαρητήρια αυτών που παρακολούθησαν ή έλαβαν μέρος στις εκδηλώσεις αυτές. Πολλές από τις δραστηριότητες αυτές χαρακτηρίστηκαν και ως σημαντικά πολιτιστικά πεπραγμένα της πόλης μας.

Ο ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ» συμμετέχει ενεργά, όπως και τώρα και τότε, σε όλες τις εκδηλώσεις του Κολεγίου, μορφωτικές, επιστημονικές, πολιτιστικές, φιλανθρωπικές, κοινωνικές, αθλητικές και σε ημερίδες, αποστολές και τελετές. Κορυφαία η αποστολή αποφοίτων στο Καμερούν, για την

πραγματοποίηση της οποίας έλαβαν χώρα πολλές εκδηλώσεις στις οποίες ο ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ» είχε ενεργό ρόλο (Ρεμπέτικη κομπανία, εκδήλωση με Θεσσαλονικείς συγγραφείς και άλλα). Συμμετέχει σε όλες τις τελετές αποφοίτησης, κάθε Ιούνιο, και διοργανώνει την Ημέρα των Αναμνήσεων (Journée de Souvenir), κάθε Νοέμβριο.

Ακόμη, συμμετέχει ενεργά, με χορηγίες, διάθεση προσκλήσεων, προσέλευση και άλλα στις εκδηλώσεις του Κολεγίου. Ενδεικτικά αναφέρω τις εκδηλώσεις με τον Πέτρο Γαϊτάνο, τη Μαρία Φαραντούρη, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Κ.Ο.Ε.Μ. με τον Σταύρο Ξαρχάκο, τον Σταύρο Κουγιουμτζή και τον Νότη Μαυρουδή και τη μεγάλη εκδήλωση στο Παλαί ντε Σπορ με τον Πέτρο Γαϊτάνο.

Συνδιοργανώνει με το Κολέγιο διάφορες εκδηλώσεις,

Journée de Souvenir 2005 στο Αθλητικό Μουσείο

όπως οι Βραδιές Βασιλόπιτας, που στο παρελθόν διοργανώθηκαν στο Mediteranean Palace, Electra Palace, Hyatt, (σε μία από αυτές απονεμήθηκε αναμνηστική πλακέτα, στους μέχρι τότε Προέδρους του Συλλόγου, Ευάγγελο Μάγρα, Ευάγγελο Σαρρή, Γεώργιο Κούλαλη, Θεολόγο Αποστολίδη, Βασίλειο Λυκιαρδόπουλο, Χρήστο Γρηγοριάδη και Χρυσόστομο Χατζηναποστόλου), αξέχαστες βραδιές κοπής βασιλόπιτας στην ΑΙΓΛΗ, με τον Πέτρο Γαϊτάνο και την επόμενη χρονιά με τον Γιώργο Χατζηνάσιο.

Έχει διοργανώσει μεγάλες εκδηλώσεις φιλανθρωπικού, και όχι μόνο, χαρακτήρα, κορυφαίες των οποίων οι δύο εκδηλώσεις στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και στην Καθολική Εκκλησία. Η πρώτη πραγματοποιήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2002 με τη Συμφωνική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και με έργα Βάρβογλη, Weber και Bach. Στην ίδια εκδήλωση, απόφοιτοι του Κολεγίου παρουσίασαν μερικά από τα πιο γνωστά και επιτυχημένα γαλλικά τραγούδια. Στην εκδήλωση αυτή τιμήθηκε ο τότε Πρόεδρος των Frères Ελλάδος, Fr. Φραγκίσκος Βαρθαλίτης, για την έναρξη λειτουργίας του νέου Δημοτικού του «ΔΕΛΑΣΑΛ» και για την προσφορά των Frères στην Κοινωνία της Θεσσαλονίκης. Ακολούθως, το Δ.Σ. του ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ» έδωσε δεξίωση προς τιμή των Καθηγητών και των μελών της Συμφωνικής Ορχήστρας στο Shark. Η δεύτερη οργανώθηκε στις 30 Δεκεμβρίου του 2002, σε συνεργασία με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, που παρουσίασε το έργο του Σμέτανα «Η Πατρίδα μου». Στο πρώτο μέρος, η Ορχήστρα και η Χορωδία του «ΔΕΛΑΣΑΛ», σε μία μοναδική συνύπαρξη με απόφοιτους του Κολεγίου, παρουσίασε ένα εορταστικό πρόγραμμα. Στην εκδήλωση αυτή, τιμήθηκε ο καθηγητής του «ΔΕΛΑΣΑΛ» κ. Παντελής Πρίντζης, επί χρόνια Λυκειάρχης του Κολεγίου και Αντιπρόεδρος του ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ», για τα 40 και πλέον χρόνια προσφοράς του στον Σύλλογο. Η τρίτη έγινε στις 24 Μαρτίου 2004. Ο Σύλλογος, σε συνεργασία με τον Δήμαρχο Θεσσαλονίκης και την Διεύ-

θυνση Μουσικών Δραστηριοτήτων, διοργάνωσαν στην Καθολική Εκκλησία Θεσσαλονίκης, μία συναυλία με δύο συμφωνικά έργα του Γότφρεντ Χάιντν και δύο Χορωδιακά από το Ορατόριο «ΜΕΣΣΙΑΣ», του Γ. Φ. Χαίντελ.

Διοργανώνει ακόμη, για τις νέες γενιές, αποκρίατικα πάρτυ, μερικά από τα οποία χαρακτηρίστηκαν από τους δημοσιογράφους ως τα ωραιότερα της πόλης. Στο Living Room, Μάσκες, Ζαίρα, Ρακόμελο και σε άλλα γνωστά μαγαζιά της πόλης.

Συντήρησε, με την βοήθεια του κ. Λιάλια, την ομάδα σκάκι του Συλλόγου.

Σε αντικατάσταση, για λόγους οικονομικούς, της ομάδας μπάσκετ του Συλλόγου, αποφασίζεται η λειτουργία των ακαδημιών μπάσκετ και ποδοσφαίρου, με τη βοήθεια των κ. Μπακόπουλου και Φυσεκίδη.

Συνεχίστηκε η πραγματοποίηση της «Βραδιάς της Άνοιξης», με άλλη μορφή από αυτήν που ξεκίνησε (με φωτιές). Τέλος, εξέδωσε, το 2005, το επετειακό λεύκωμα για τα 75 χρόνια του ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ». Η πρώτη παρουσίαση του λευκώματος αυτού έγινε στο ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ, παρουσία του Γενικού Ηγούμενου του Οργανισμού «ΔΕΛΑΣΑΛ», Fr. Alvaro-Rodriguez Echeverria, και η επίσημη σε αίθουσα του ξενοδοχείου «Les Lazaristes»

Κλείνοντας, θέλω να αποστείλω ένα θερμό «ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ» σε όλα τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων, που, επί μία εικοσαετία, με στήριξαν στο έργο μου ως Πρόεδρος του ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ» και σε όλους εκείνους που συνεχίζουν το έργο του ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ» με μεράκι, αγάπη και παρά τις αντίξοες συνθήκες των καιρών μας. Εγώ θα είμαι πάντα δίπλα τους και θα στηρίζω τις προσπάθειές τους.

Εκδήλωση στην Αίθουσα Τελετών του ΑΠΘ το 2006

ΚΗΠΟΥΈργον

διαμόρφωση & συντήρηση εξωτερικών χώρων
απεντομώσεις - μυσκτονίες

Η Κήπου Έργον, με έμπειρους και καταξιωμένους αρχιτέκτονες κήπων, γεωπόνους, κηποτέχνες καθώς και εξειδικευμένα συνεργεία κατασκευής ομορφαίνει κήπους.

Τώρα αναλαμβάνει το σχεδιασμό και τη συντήρηση του δικού σας μοναδικού κήπου και στη Σάνη

Μοναστηρίου 225 Τ.Κ. 54628, Θεσσαλονίκη.

Τ: 2310 555061-3 F: 2310 555064

E: info@ektelvo.gr

 facebook.com/kipouergon - www.kipouergon.gr

Της **Ράνιας Τζιαμπίρη** (Αποφοίτος 2006)

Δικηγόρου, Ειδικής Γραμματέως επί των Δημοσίων Σχέσεων ΔΣ ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ»

Γιατί να ασχοληθείς με τον Σύλλογο Αποφοίτων

«Γιατί ασχολείσαι με το Σύλλογο Αποφοίτων του σχολείου σου;». Αυτή είναι ίσως η συχνότερη ερώτηση που δέχομαι από όλους όσους γνωρίζουν για πρώτη φορά την ύπαρξη του ΣΑΚ Δελασάλ. Ίσως κι εγώ πριν τέσσερα χρόνια να είχα την ίδια απορία, ίσως κι εγώ τότε να μην μπορούσα να βρω την απάντηση μόνη μου. Σήμερα, όμως, ξέρω.

Από την αποφοίτησή μου, το 2006, και για επτά συναπτά έτη, το σχολείο αποτελούσε για μένα μια πολύ

μακρινή ανάμνηση, πλούσια σε αναμνήσεις τις οποίες αντικαθιστούσα μέρα με τη μέρα με νέες των φοιτητικών μου χρόνων. Λίγα χρόνια αργότερα και με το πνεύμα των Χριστουγέννων να έχει ήδη εμφανιστεί για να μου ξυπνήσει την άτιμη τη νοσταλγία, αποφάσισα να περάσω τον προαύλιο χώρο του σχολείου και να συναντήσω παλιούς φίλους και καθηγητές στο καθιερωμένο Χριστουγεννιάτικο Bazaar του σχολείου. Όταν αντίκρισα, μετά από τόσα χρόνια, γνώριμα πρόσωπα ήταν κι η στιγμή που αποφάσισα πως δε θέλω να ξεχά-

σω το σχολείο μου και θέλω να συμμετέχω ενεργά σε δράσεις με ανθρώπους που φοίτησαν σε αυτό.

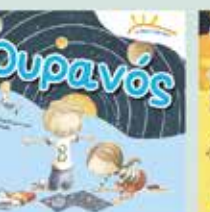
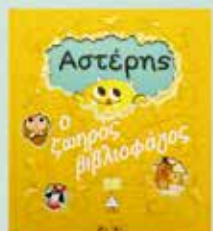
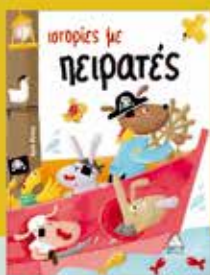
Όταν βρέθηκα για πρώτη φορά σε συμβούλιο του Συλλόγου των Αποφοίτων δεν ήξερα τι μπορούσα να προσφέρω, σε τι μπορούσα να φανώ χρήσιμη και πόση σημασία θα είχε η παρουσία μου εκεί. Δε θα ξεχάσω ποτέ την αμνηχανία που ένιωθα και τις μπερδεμένες σκέψεις μου για τις δράσεις και τους στόχους του ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ». Δεν πρόλαβα, παρ' όλα αυτά να προσδιορίσω αυτό που ένιωθα καθώς δεν κράτησε πολύ... Η ζεστασιά των ανθρώπων, των υπόλοιπων αποφοίτων του σχολείου μου, με έκανε να νιώσω από την αρχή μέλος μιας ευρύτερης ομάδας, μιας ομάδας έτοιμης να δημιουργήσει, να σχεδιάσει και να εξελίξει το Σύλλογό μας στο όνομα μιας ανώτερης ιδέας, αυτής της ενότητας και της αλληλοβοήθειας μεταξύ των ανθρώπων που πέρασαν από τα ίδια θρανία, έπαιξαν στην ίδια αυλή, έγραψαν στους ίδιους μαυροπίνακες, έκλαψαν στους ίδιους διαδρόμους και ονειρεύτηκαν στις ίδιες αίθουσες κοιτάζοντας την ίδια θέα από τα μεγάλα παράθυρα του σχολείου. Κι αυτός, άλλωστε, είναι και ο λόγος ύπαρξης του Συλλόγου Αποφοίτων του σχολείου μας... Να γνωρίσουμε για πρώτη φορά ανθρώπους που έζησαν σε διαφορετικές χρονικές στιγμές στο ίδιο περιβάλλον με εμάς, να ανταλλάξουμε ιδέες για να εξελίξουμε τον

Σύλλογο μας σε ένα πολυπληθή, διαρκώς αναπτυσσόμενο και δημιουργικό φορέα που πάντοτε θα μας ενώνει και θα μας στηρίζει. Έναν φορέα στον οποίο θα είμαστε μέλη όλοι εμείς, οι μαθητές του Δελασάλ, που θα μοιραζόμαστε εμπειρίες και ιδανικά, που θα προσπαθούμε να προάγουμε την έννοια της αλληλοβοήθειας, της ανταλλαγής ιδεών και του εθελοντισμού.

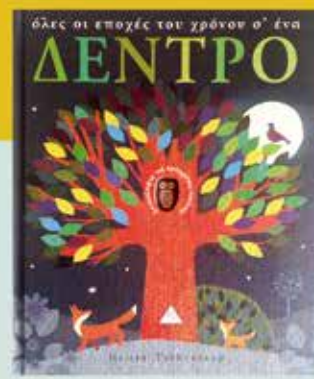
Ο σύνδεσμος, άλλωστε, με το σχολείο σου δε σταματά μετά την αποφοίτησή σου.

Θα πρέπει να ξέρεις ότι υπάρχει ακόμη εκεί, κάτω από τα πεύκα που περνούσες όταν χτυπούσε το κουδούνι, κάποιος να σου υπενθυμίζει ότι η οικογένεια των μαθητικών σου χρόνων μεγάλωσε και σε αυτήν πλέον ανήκουν άνθρωποι από όλες τις σχολικές χρονιές, άνθρωποι που είναι εδώ για να σε γνωρίσουν, να σε βοηθήσουν, να σε στηρίξουν και να δημιουργήσουν μαζί σου μια ενωμένη και ζεστή οικογένεια... Την οικογένεια των Αποφοίτων του Κολεγίου Δελασάλ!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΖΙΑΜΠΙΡΗΣ - ΠΥΡΑΜΙΔΑ

βιβλία που αξίζει να διαβάσεις!

ΤΖΙΑΜΠΙΡΗΣ Δ. & ΣΙΑ Ο.Ε
Φράγκων & Ορφανίδου 1, Θεσσαλονίκη, Τ.Κ. 54626, τηλ. 2310 536847
info@pyramida.com.gr

www.pyramida.com.gr

Δράσεις Συλλόγου Αποφοίτων

Ο Σύλλογος Αποφοίτων και Φίλων Ελληνογαλλικού Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» Θεσσαλονίκης δραστηριοποιείται με διάφορες μορφές:

Διοργανώνει κάθε Νοέμβριο την καθιερωμένη «Ημέρα των Αναμνήσεων» (Journée de Souvenir).

Στηρίζει την πρωτοβουλία του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του Δημοτικού Σχολείου να δημιουργήσει την τράπεζα αίματος. Προσκαλεί τα μέλη του να στηρίξουν τη δράση αυτή με ιδία προσωπική συμμετοχή και να μεταδίδουν το μήνυμα της εθελοντικής αιμοδοσίας.

Πραγματοποίησε μουσική εκδήλωση στο Μέγαρο Μουσικής με τη συμμετοχή της Ορχήστρας των Αποφοίτων, της χορωδία «CANTUS ARTE», καθώς και με του παγκοσμίου φήμης μουσικού Orhan Osman, δεξιότητη της μουσικής κουλτούρας της Μεσογείου και των Βαλκανίων. Η εκδήλωση είχε σκοπό να στηρίξει τη δράση της Make- A- Wish.

Πραγματοποιεί κάθε χρόνο με πολύ επιτυχία τον Χορό Μεταμφιεσμένων «Avec votre masque» και την εκδήλωση της Κοπής της Βασιλόπιτας.

Ενημερώνει τους τελειόφοιτους για τη λειτουργία του Συλλόγου και τους καλωσορίζει στον κόλπο της οικογένειας των Αποφοίτων στην ετήσια εκδήλωση «Υποδοχή Πρωτοετών».

Συμμετέχει στην Τελετή Αποφοίτησης του Λυκείου, όπου και βραβεύει κάθε χρόνο τους νέους απόφοιτους του σχολείου και τους προσκαλεί να γίνουν ενεργά μέλη του Συλλόγου.

Διατηρεί με μεγάλη συμμετοχή κι επιτυχίες τα τμήματα σκάκι, ποδηλασίας και ρομποτικής.

Συμμετέχει και στηρίζει τις δράσεις - εκδηλώσεις του Κολεγίου:

- Συμμετέχει στο ετήσιο Χριστουγεννιάτικο Bazaar -φιλανθρωπικού χαρακτήρα- του σχολείου, στο οποίο σε ειδικά διαμορφωμένο κίосκι παρέχουμε στον κόσμο διάφορα ροφήματα.

- Συμμετέχει στο Running Team του Κολεγίου που αγωνίζεται στον Δρόμο Υγείας και Δυναμικού Βαδίσματος 5Km "Μέγας Αλέξανδρος", κάθε Απρίλιο, για την ενίσχυση του Ταμείου Υποτροφιών.

- Συμμετέχει στο Φεστιβάλ Επιστημών και Τεχνολογίας κάθε Μάιο.

- Συμμετέχει κάθε Μάιο στο Αθλητικό Φεστιβάλ, με τους απόφοιτους να λαμβάνουν μέρος στις διάφορες δράσεις και να θυμούνται τα σχολικά τους χρόνια.

- Συμμετέχει και στηρίζει τις Επιστημονικές Ημερίδες που με μεγάλη επιτυχία διοργανώνει το σχολείο.

- Συμμετέχει στις Ημερίδες Επαγγελματικού Προσανατολισμού που διοργανώνει το σχολείο.

- Συμμετέχει στην Ημέρα Αθλητισμού που έχει θεσπιστεί από το Υπουργείο Παιδείας και διοργανώνει το σχολείο.

- Στηρίζει διάφορες δράσεις του σχολείου, όπως πρόσφατα την παρουσίαση του βιβλίου της αποφοίτου και νηπιαγωγού του σχολείου κα Λαφτσίδου.

Επιμελείται την έκδοση του ετήσιου περιοδικού.

«Journée de Souvenir» | 2015

Journée de

Η Ημέρα των Αναμνήσεων, που πραγματοποιήθηκε την Κυριακή, 1 Νοεμβρίου, είναι ένας από τους βασικούς ετήσιους θεσμούς του Κολεγίου. Αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία για αποφοίτους του σχολείου, ανεξαρτήτως ηλικίας, να επιστρέψουν πίσω στο μέρος εκείνο που σημάδεψε τη μαθητική τους ζωή, ενώ ταυτόχρονα τιμώνται και άνθρωποι που καθόρισαν την πορεία του σχολείου, όπως οι εκλιπόντες καθηγητές Κ. Μπόρναλης, Γ. Μουστάκας, Στ. Ξύδης, Fr.

Georges και Fr. Alexandre. Παράλληλα, αναγνωρίζεται και το έργο ανθρώπων που η προσφορά τους είναι αξεπέραστη, όπως της κ. Σταυρούλας Κανελλοπούλου, πρώην Γενικής Διευθύντριας του Κολεγίου "ΔΕΛΑΣΣΑΛ" και Προέδρου, πλέον, του Συμβουλίου της Λασαλιανής Εκπαιδευτικής Αποστολής στην Ελλάδα. Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αποφοίτων κ. Στέλιος Συμεωνίδης της προσέφερε αναμνηστικό δώρο και την ευχαρίστησε για την πολύχρονη προσφορά της στην πορεία του Κολεγίου.

Journée de Journée de Souvenir 2015

Souvenir 2015

Η επιστροφή αυτή στο σχολείο επανέφερε στο μυαλό αναμνήσεις από καιρό χαμένες. Οι απόφοιτοι αντάλλαξαν ιστορίες παλαιότερες, αλλά και πιο πρόσφατες, ιστορίες δικές τους, των συμμαθητών και των καθηγητών τους, με τρόπο τόσο παραστατικό που σε έναν εξωτερικό ακροατή θα έμοιαζαν πραγματικά με παραμύθι. Γιατί, άλλωστε, τι είναι το παρελθόν, παρά ένα σύνολο από παραμύθια που αλλάζουν, ανάλογα με τον τρόπο που τα αφηγούμαστε;

Εμπνευσμένοι από αυτή τη σκέψη, πέντε νεαροί απόφοιτοι (Ι. Παννάκης, Θ. Γκούθας, Κ. Κουρμπέτσου, Ι. Χαλκίδης, Υ. Χατζηκωνσταντίνου), υπό την καθοδήγηση της

θεατρολόγου του σχολείου, Πένυς Γραικού, ανέβασαν για το σύνολο των αποφοίτων την παράσταση «Γιοι και κόρες» του Γιάννη Καλαβριανού. Το θεατρικό αυτό έργο αποτελείται από αφηγήσεις απλών ανθρώπων, που ο καθένας του έζησε με τον δικό του τρόπο διάφορες εποχές που σφράγισαν την ελληνική και παγκόσμια ιστορία. Μέσα από το μωσαϊκό αυτό των αφηγήσεων, οι συντελεστές της παράστασης προσπάθησαν να υπογραμμίσουν ότι η ιστορία των χωρών, όπως και η προσωπική του καθενός μας, δεν είναι παρά παραμύθια, το υδατογράφημα της μνήμης του ατόμου, την ημέρα εκείνη που η μνήμη και οι αναμνήσεις της διαδραματίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο στον νου όλων των αποφοίτων.

Souvenir 2015

Journee de Souvenir 2015

Journee de souvenir 2015

«Γιοι και κόρες» Μια θεατρική έκπληξη της *Journée de Souvenir*

Συνέντευξη με τη θεατρολόγο Πένυ Γραικού

Η κ. Πένυ Γραικού, θεατρολόγος του Κολεγίου, μας μιεί στα μυστικά της παράστασης «Γιοι και κόρες», για να γνωρίσουμε λίγο καλύτερα τον κόσμο που παρουσιάστηκε πάνω στην σκηνή την 1η Νοεμβρίου 2015, την Ημέρα των Αναμνήσεων.

Ποιος ήταν ο λόγος που επιλέξατε το έργο «Γιοι και κόρες»;

Η παράσταση βασίζεται σε συνεντεύξεις ηλικιωμένων ανθρώπων, οι οποίοι καλούνται να αφηγηθούν μία ιστορία που σφράγισε την ζωή τους, σε σχέση με ένα σημαντικό ιστορικό γεγονός. Οι ιστορίες κουβαλούν όλες μέσα τους πίκρα και γλύκα μαζί, τραγικότητα αλλά και αισιοδοξία και χιούμορ, όπως ακριβώς είναι και η ζωή. Είναι μια άλλη ιστορία αυτή που εκτυλίσσεται στη σκηνή, που τραβάει παράλληλα με την άλλη, την επίσημη, την ηρωική, την κατα-

γεγραμμένη ιστορία, αλλά συνάμα τόσο απρόσωπη, ψυχρή και γεγονοτολογική. Αντίθετα, οι ιστορίες που παρακολουθήσαμε στην παράσταση κρύβουν μέσα τους ανθρωπιά, ψυχή, ζεστασιά, αποκαλύπτουν τους ανθρώπους που τις έζησαν και μας αποδεικνύουν πόσο το χτίσιμο της επίσημης ιστορίας βασίζεται σε όλους αυτούς τους αφανείς ήρωες, τους ξεχασμένους, τους ταλαιπωρημένους, τους ζωντανούς μάρτυρες της αληθινής ζωής. Σίγουρα, δεν είναι η πρώτη φορά που σκέψεις και εμπειρίες απλών ανθρώπων συνιστούν τη δημιουργία μιας δραματουργίας. Ούτε είναι η πρώτη φορά που η αφήγηση συμπλέκεται με ζωντανούς διαιολόγους, αποδίδοντας έτσι καταστάσεις και συναισθήματα τα οποία διατρέχουν τη νεότερη ελληνική Ιστορία. Ωστόσο, οι ανθρώπινες περιπέτειες που απαρτίζουν το «Γιοι και κόρες» αγγίζουν σημερινές ευαισθησίες, καθώς πέρα από την πολιτικοκοινωνική τους αιχμή, έχουν ως επίκεντρο την σέναη αναζήτηση της ευτυχίας.

Πώς ήταν η συνεργασία σας με τους αποφοίτους του κολεγίου;

Είχα την τύχη να συνεργαστώ με έξι υπέροχα παιδιά: τον Ιάσωνα Γιαννάκη, τον Θέμη Γκούθα, την Κυριακή Κουρμπέτσου, τον Ιάσωνα Χαλκίδη, την Ύρια Χατζηκωνσταντίνου και την Κατερίνα Μπελή (βοηθός σκηνοθέτη). Αισθάνομαι την ανάγκη να τους ευχαριστήσω για άλλη μια φορά για τον επαγγελματισμό και, συνάμα, την ευαισθησία με την οποία αντιμετώπισαν τη δουλειά μας. Το επίπεδο σχέσεων και συνεργασίας μαζί τους υπήρξε συγκινητικά εξοντωτικό σε όγκο εργασίας και αλληλοκατανόησης.

Τίνος ιδέα ήταν η πρωτοβουλία αυτή;

Η ιδέα της δημιουργίας μιας θεατρικής ομάδας αποφοίτων υπήρξε έμπνευση της κ. Έλενας Ζαφειριάδου, η οποία, μαζί φυσικά με τη Γενική Διεύθυνση του Κολεγίου, υπήρξε βασικός αρωγός στην προσπάθεια υλοποίησης αυτής της παράστασης.

Ποια ήταν η αντίδραση των θεατών και ιδιαίτερα αυτών μεγαλύτερης ηλικίας; Περιμένατε μια τόσο ένθερμη αντιμετώπιση;

Πάντα υπάρχει η αγωνία για την αποδοχή και την κατανόηση από το κοινό μιας παράστασης. Παρ' όλα αυτά, ακριβώς επειδή οι ιστορίες παρουσιάστηκαν με δροσερό, παιγνιώδη κι αναπάντεχο τρόπο, περιμέναμε πως το κοινό όλων των ηλικιών, βλέποντας την παράσταση δεν θα έκλεινε εύκολα τους «λογαριασμούς» του με το παραστατικό γεγονός που τέμνει με ευστοχία το συναίσθημα της μικροϊστορίας με το ωστικό κύμα της μεγάλης Ιστορίας, ανεβάζοντας συχνά υψηλές θερμοκρασίες και στην πλευρά των θεατών.

Πώς θα σας φαινόταν να αναλάβετε ξανά, στο μέλλον, μια παρόμοια πρωτοβουλία, σε περίπτωση που εκφραστεί ενδιαφέρον από την πλευρά των αποφοίτων;

Το ενδιαφέρον από την πλευρά των αποφοίτων υπάρχει και με μεγάλη χαρά και τιμή θα αποδεχόμασταν την πρόσκληση του Συλλόγου αποφοίτων για τη δημιουργία μιας νέας παράστασης.

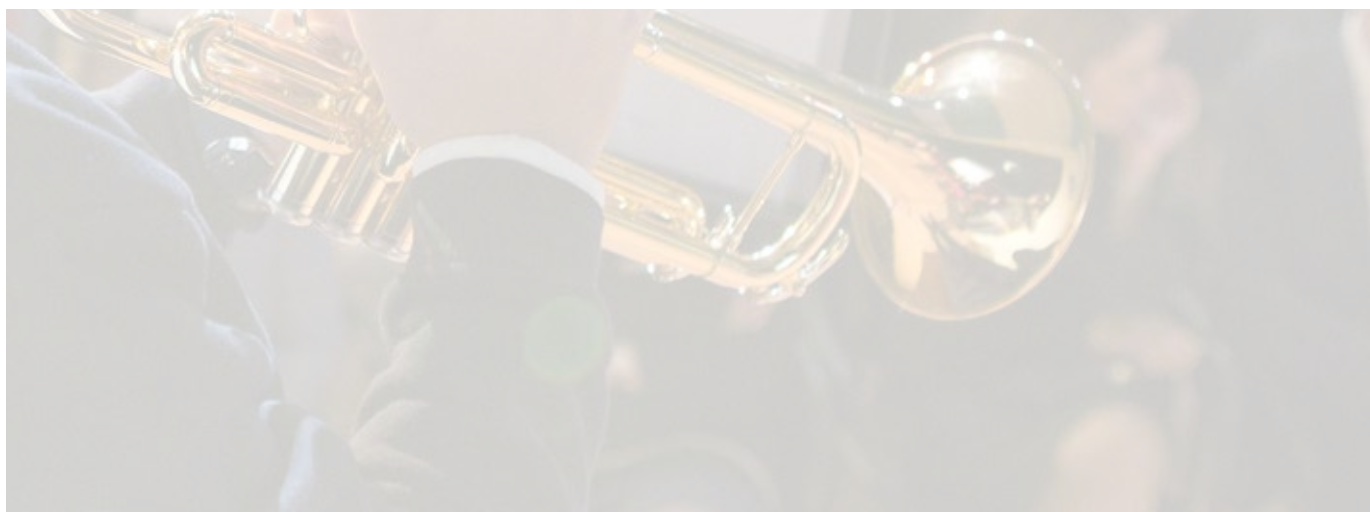
Journée de

Το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ», την Κυριακή, 6 Νοεμβρίου, σε μια ατμόσφαιρα ιδιαίτερης συγκίνησης, γιόρτασε για ακόμη μία χρονιά την καθιερωμένη –επί σειρά ετών– Ημέρα των Αναμνήσεων. Κάθε χρόνο η Ημέρα των Αναμνήσεων αποτελεί ένα σημείο αναφοράς του Συλλόγου Αποφοίτων και Φίλων του Κολεγίου ΔΕΛΑΣΑΛ, μία ημέρα συνάντησης και αναπόλησης, νοσταλγίας και συγκίνησης.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου, κ. Στέλιος Συμεωνίδης, στον σύντομο χαιρετισμό του, ανέφερε το σπουδαίο έργο του ΣΑΚ, ενημέρωσε όλους τους παρευρισκομένους για τις δραστηριότητές του και κάλεσε όλους τους αποφοίτους και φίλους

Souvenir 2016

του Κολεγίου να συνδράμουν και να συμμετέχουν ενεργά σε όλες τις δράσεις του Συλλόγου. Ο ΣΑΚ ΔΕΛΑΣΑΛ είχε, μάλιστα, την ιδιαίτερη χαρά, στο πλαίσιο της φετινής Ημέρας των Αναμνήσεων, να κάνει ένα αφιέρωμα, τόσο στο σπουδαίο έργο του θανόντος καθηγητή Frère Antoine Ρούσου όσο και σε δύο αξιότιμους καθηγητές του Κολεγίου, τον κ. Χρήστο Ζουρνά και τον κ. Παντελή Πρίντεζη. Πλήθος καλεσμένων, ανάμεσά τους ο Αρχιεπίσκοπος Κερκύρας, κ. Σπιτέρης, ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μα-

κεδονίας, κ. Τζιτζικώστας, οι Βουλευτές κ. Γκιουλέκας και κ. Ορφανός και οι Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, κ. Γεωργίου και κ. Ματζιάρης, μας τίμησαν ιδιαίτερως με την παρουσία τους. Ο Σύλλογος των Αποφοίτων και Φίλων του Κολεγίου σας ευχαριστεί θερμά για την παρουσία σας την πολύ σημαντική αυτή Ημέρα των Αναμνήσεων και επιφυλάσσεται για πολλές ακόμη δράσεις, στις οποίες θα χαρεί να σας έχει δίπλα του.

Τα εγκαίνια του Δημοτικού

ανακαινισμένου «ΔΕΛΑΣΑΛ»

Στο Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ», την Κυριακή, 6 Νοεμβρίου, σε μια ατμόσφαιρα χαράς και συγκίνησης, γιορτάστηκαν δύο ξεχωριστά γεγονότα: η καθιερωμένη Ημέρα των Αναμνήσεων (Journée de Souvenir) και τα εγκαίνια του ανακαινισμένου Δημοτι-

κού του, που είναι ένα από τα πλέον πρωτοπόρα και τεχνολογικά εξοπλισμένα Δημοτικά της πόλης. Πλήθος καλεσμένων, ανάμεσά τους ο Αρχιεπίσκοπος Κερκύρας, κ. Σπιτέρης, ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας, κ. Τζίτζικώστας, οι Βουλευτές κ. Γκιουλέκας και κ. Ορφανός και Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, κ. Γεωργίου και κ. Ματζιάρης μίλησαν με εγκάρδια και ενθουσιώδη λόγια, τόσο για το έργο των εκπαιδευτικών όσο και για τη φιλοσοφία που διέπει το λασαλιανό σχολείο. Η ορχήστρα και χορωδία του Κολλεγίου μας μάγεψε όλους τους παρευρισκόμενους, ενώ η ξενάγηση στους χώρους του Δημοτικού εντυπωσίασε όλους τους καλεσμένους.

Η εκδήλωση «Μουσικά μονοπάτια»

Με μεγάλη επιτυχία διοργανώθηκε, την Παρασκευή, 20 Νοεμβρίου 2015, στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, η μεγάλη συναυλία του Σ.Α.Κ. «ΔΕΛΑΣΑΛ» υπέρ του Make- A- Wish (Κάνε-μια-Ευχή Ελλάδα) με την οποία ο Σύλλογος Αποφοίτων του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» φώτισε τα αστέρια πολλών παιδιών και βοήθησε στο να γίνουν οι ευχές τους πραγματικότητα.

Το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης πλημμύρισε από χαρά, αγάπη και διάθεση προσφοράς. Πλήθος κόσμου απόλαυσε μία εξαιρετική συναυλία με την ορχή-

της Μεσογείου»

στρα του Σ.Α.Κ. «ΔΕΛΑΣΣΑΛ», την χορωδία «CANTUS ARTE», που παρουσίασαν μια πρωτοποριακή μουσική σύλληψη, καθώς και με τον παγκοσμίως φήμης μουσικό Orhan Osman, δεξιότην της μουσικής κουλτούρας της Μεσογείου και των Βαλκανίων.

Ο τελευταίος συνδύασε στοιχεία ελληνικής μουσικής με τεχνοτροπίες και στοιχεία από την Ανατολή, την Ινδία και τη Βουλγαρία με τη jazz. Το κοινό συμπορεύτηκε με

τους μελωδικούς ήχους που προκάλεσαν συγκίνηση και ενθουσιασμό.

Για μία φορά ακόμη, οι Απόφοιτοι του Κολεγίου απέδειξαν πως οι λασαλιανές αξίες και αρχές που κληρονόμησαν από το Σχολείο τους και που αποτελούν χαρακτηριστικό κάθε απόφοιτου, όπου και αν βρίσκεται, σε Ελλάδα και εξωτερικό, τους συντροφεύουν πάντα και το αποδεικνύουν έμπρακτα μία ζωή.

Συνέντευξη με τον Δημήτρη Καρατζά

Ο Δημήτρης Καρατζάς, απόφοιτος του 1999, μας μίλησε για τις λεπτομέρειες πίσω από την εκδήλωση «Μουσικά μονοπάτια της Μεσογείου», έχοντας τριπλή ιδιότητα: του καθηγητή βιολογίας στο Κολέγιο, του γενικού συντονιστή στην εκδήλωση και του συμβούλου στο Δ.Σ. του ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ».

Θα μπορούσατε να μας παρουσιάσετε την εκδήλωση μέσα από τα μάτια ενός από τους βασικούς διοργανωτές της;

Αυτό που κυριαρχούσε στα συναισθήματά μας, από τη στιγμή της άφιξης στο Μέγαρο, ήταν το άγχος, λόγω του μεγέθους της συγκεκριμένης εκδήλωσης. Αν και η οργάνωση ήταν ιδιαίτερα καλή και

τα πράγματα ήταν ήδη στημένα, αντιμετωπίσαμε ένα πρόβλημα με τον ήχο, το οποίο ενίσχυε το άγχος μας. Η συντονισμένη βοήθεια, ωστόσο, των εργαζομένων στο Μέγαρο ήταν καθοριστική, για να μπορέσει να βγει αυτό το αξιόλογο αποτέλεσμα. Θα μπορούσε, φυσικά, να βγει και ακόμα καλύτερο, αλλά το σημαντικότερο είναι ότι το χάρηκαν τόσο τα παιδιά της ορχήστρας όσο και τα μέλη της χορωδίας που μας συνόδευε. Θα έλεγα ότι ήταν μια συναυλία αρκετά με-

γάλων προδιαγραφών και απαιτήσεων.

Τίνος ιδέα υπήρξε η υλοποίηση της συγκεκριμένης πρωτοβουλίας;

Μετά από συζήτηση με τον Σύλλογο Αποφοίτων και τον κ. Συμεωνίδη, μου ανατέθηκε πριν από το καλοκαίρι ο συντονισμός αυτής της συναυλίας. Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, δούλεψα τη μουσική ιδέα της εκδήλωσης και, από τον

Σεπτέμβριο, μπόρεσα να συγκεντρώσω τα παιδιά της ορχήστρας και να ξεκινήσουμε τις πρόβες.

Ποιος ήταν ο ρόλος σας και ο ρόλος της ορχήστρας των αποφοίτων στην εκδήλωση;

Ο ρόλος μου ήταν καθαρά συντονιστικός. Έπρεπε να διευθύνω την ορχήστρα και να διασκευάσω και να ενορχηστρώσω τα τραγούδια που είχα επιλέξει για αυτή την εκδήλωση. Τα παιδιά της ορχήστρας είναι όλα τους άτομα με τα οποία συνεργάζομαι χρόνια. Με ξέρουν και τους ξέρω καλά και έτσι μπήκαν πολύ γρήγορα στο πνεύμα και το ύφος που ήθελα να δώσω στην εκδήλωση. Είναι όλοι εξαιρετικά ταλέντα και πάντα ο καθένας τους προσθέτει τη δική του πινελιά και έτσι δημιουργείται κάτι καταπληκτικό. Η Στεφανία Μπουντουρά είναι η μόνιμη πιανίστα μας, ο Βύρων Μαστροσάββας ο μετρονόμος-ντράμερ μας, ο Ανδρέας Αμπατζίδης είναι ο ευφάνταστος μπάσιςτας μας και η Δανάη Μπόστα δίνει πάντα μια πιο ethnic πινελιά με τη φλογέρα της. Σε αυτή την εκδήλωση, συμμετείχε και ο Στάθης Λυμπερής στην κιθάρα, εξαιρετικός και αυτός. Πέρα από τα παιδιά, συμμετείχαν και κάποιοι που δεν είναι απόφοι-

τοι, όπως ο Μηνάς Μητσόπουλος, που έπαιξε σαξόφωνο και είναι δάσκαλος στο δημοτικό του Κολεγίου, αλλά και ο Μπάμπης Τσακαλίδης που μας ξεσήκωνε με την ποντιακή λύρα του. Τέλος, νιώθω απίστευτα τυχερός που βρέθηκαν στο σχολείο μας οι συγκεκριμένες ερμηνεύτριες, η Αριστέα Νάστου, η Ελισάβετ Παπαθανασίου και η Αγγελική Χατζηθεοδώρου, οι οποίες κυριολεκτικά απογείωσαν τα τραγούδια. Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον κύριο Συμεωνίδη για όλη τη βοήθεια στα δύσκολα, αλλά και την κυρία Αλεξάνδρα Λαπουρίδου, τόσο για τη συνεργασία όσο και την αμέριστη συμπαράστασή της.

Μπορείτε να μας παρουσιάσετε συνοπτικά το πρόγραμμα και τα τραγούδια που ακούστηκαν;

Το ένα μέρος ήταν καθαρά χορωδιακό, δηλαδή η χορωδία «CANTUS ARTE» είπε δυο γαλλικά τραγούδια με τη συνοδεία δικού της πιάνου. Το άλλο μέρος, το μέρος της ορχήστρας, αποτελούνταν από 2 mash-up: το ένα σχετιζόταν με soundtrack από ταινίες, τα οποία παρουσιάστηκαν διασκευασμένα με νότες swing, και το άλλο ήταν ένα ελληνικό mix, διασκευασμένο από πολλές περιοχές της Ελλάδος, που πε-

ριείχε έργα κυρίως του Χατζηδάκι και του Χατζηνάσιου. Αυτό το κομμάτι θεωρώ ότι είναι κάτι ιδιαίτερα καινοτόμο, που δεν έχει παρουσιαστεί ξανά με αυτόν τον τρόπο.

Πώς ήταν η συνεργασία με τη χορωδία «CANTUS ARTE»;

Τα μέλη της χορωδίας ήταν καταπληκτικά, ιδιαίτερα θετικά και πρόθυμα άτομα, που ανταποκρίθηκαν σε οτιδήποτε τους ζητήσαμε με ένα συνεχές χαμόγελο. Η διευθύντρια της χορωδίας, Άλκηστις Τόγια, είναι πολύ εμπνευσμένη μουσικός. Η βοήθειά τους ήταν ανεκτίμητη και σίγουρα υπάρχει θέληση από τη δική μας πλευρά, για να ξανασυνεργαστούμε.

Ποιος ήταν ο ρόλος του Orhan Osman;

Ο Orhan ήταν ο βασικός καλλιτέχνης, ο star της εκδήλωσης. Γι' αυτό, άλλωστε, έπαιξε και την περισσότερη ώρα. Εμείς, απλώς, αποτελούσαμε μια εισαγωγή, για να έρθει μετά και να παίξει αυτά τα καταπληκτικά κομμάτια, ως βιρτουόζος του μπουζουκιού και άλλων οργάνων. Ουσιαστικά ήταν αυτός που «κράτησε» ολόκληρη την εκδήλωση μετά το πρώτο μισάωρο. Ακόμα, βοήθησε καταλυτικά στο στήσι-

μο και την ηχοληψία της εκδήλωσης.

Μπορείτε να μας παρουσιάσετε το ιδιαίτερο φιλανθρωπικό στοιχείο της συγκεκριμένης εκδήλωσης;

Μέρος των εσόδων της εκδήλωσης διατέθηκε στο Make - A - Wish (Κάνε - μια - Ευχή Ελλάδα), παράρτημα Θεσσαλονίκης, στηρίζοντας το σημαντικό έργο τους υπέρ των παιδιών που πάσχουν από σοβαρές ασθένειες. Η υπεύθυνη φάνηκε πολύ ικανοποιημένη, τόσο από το χρηματικό ποσό όσο και από το αποτέλεσμα της εκδήλωσης.

Θα μπορούσατε να αποτιμήσετε τη σημασία της συγκεκριμένης εκδήλωσης για το σύνολο των δράσεων του ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ»;

Αυτή η εκδήλωση, νομίζω, αποτελεί το αποκορύφωμα των δράσεων του Συλλόγου. Έχουν περάσει περίπου 15 χρόνια από την τελευταία φορά που έγινε εκδήλωση του Συλλόγου στο Μέγαρο Μουσικής. Ο Σύλλογος είναι ιδιαίτερα κινητικός, με πολλούς χορούς και εκδηλώσεις. Ωστόσο, η συγκεκριμένη εκδήλωση ήταν μια πρόκληση. Ήταν πολύ αγχωτική και χρονοβόρα, και γι' αυτό νομίζω ότι την απολαύσαμε περισσότερο από όλες.

Η δημιουργία της Χορωδίας των Αποφοίτων

Συνέντευξη του κ. Θανάση Χατζηγιάννη

Μια νέα πρωτοβουλία του Συλλόγου Αποφοίτων, σε συνεργασία με τον μουσικό του Κολεγίου, Θανάση Χατζηγιάννη, δίνει την ευκαιρία σε απόφοιτους που αγαπούν το τραγούδι να θυμηθούν τα μαθητικά τους χρόνια και να βρεθούν ξανά όλοι μαζί επί σκηνής, μέσα από τη δημιουργία της Χορωδίας των Αποφοίτων. Στη συνέντευξη που ακολουθεί, ο κ. Χατζηγιάννης, που θα αναλάβει τον συντονισμό της χορωδίας, αποκαλύπτει τις λεπτομέρειες πίσω από την υπέροχη αυτή ιδέα.

Θα μπορούσατε να μας περιγράψετε συνοπτικά την ιδέα πίσω από τον σχηματισμό της Χορωδίας των Αποφοίτων;

Όταν την Παρασκευή, 20 Νοεμβρίου 2015, πραγματοποιήθηκε η συναυλία του Συλλόγου Αποφοίτων του Κολεγίου στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και παρακολουθήσαμε τη συνεργασία της ορχήστρας του Συλλόγου με τη χορωδία «CANTUS ARTE», σκεφτήκαμε ότι θα ήταν πολύ καλό να υπήρχε και μια δική μας χορωδία. Άλλωστε, γνωρίζουμε ότι πάρα πολλοί απόφοιτοι κατά καιρούς τραγουδούσαν και τραγουδάνε ακόμα και σήμερα πολύ ωραία. Αποφασίσαμε, λοιπόν, να πραγματοποιήσουμε αυτή την πρωτοβουλία, συνεργαζόμενοι με όσους μπορούν και θέλουν να τραγουδήσουν μαζί μας. Πολύ καιρό θέλαμε να κάνουμε κάτι τέτοιο, αλλά τώρα ήρθε η στιγμή.

Η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν πολλοί που αγαπούν το τραγούδι, ωστόσο δεν είναι ιδιαίτερα καλλίφωνοι. Θα υπάρξει κάποια διαλογή των μελών της χορωδίας; Θα υπάρξουν ορισμένοι περιορισμοί ηλικίας;

Μια επιλογή είναι απαραίτητη, καθώς μπορεί κάποιος να θέλει να συμμετέχει, ωστόσο να «ενοχλεί» με τη φωνή του. Πιστεύω πως η συντριπτική πλειοψηφία μπορεί να τραγουδήσει από μέτρια έως καλά, οπότε είναι αρκετά σπάνιο για μια φωνή να δυσχεραίνει τόσο το αποτέλεσμα. Όσον αφορά διάφορους άλλους περιορισμούς, όλες οι ηλικίες μπορούν να τραγουδήσουν καλά, ωστόσο μια ομάδα λειτουργεί καλύτερα, όταν δεν υπάρχουν μεγάλες διαφορές ηλικίας.

Υπάρχει πρόβλεψη για κάποια πιθανή συνεργασία με την Ορχήστρα των Αποφοίτων;

Από την αρχή, στόχος ήταν να μπορέσουμε να δουλέψουμε μαζί με την Ορχήστρα των Αποφοίτων. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι θα τραγουδάμε αποκλειστικά μαζί τους. Απλώς, θα ήταν πολύ ωραίο να βγαίνουμε στη σκηνή μαζί στις διάφορες εκδηλώσεις του Κολεγίου.

Τι θα λέγατε σε κάποιον ο οποίος φοβάται να «εκτεθεί», κάτι που θα συμβεί με τη συμμετοχή του στη χορωδία;

Κανείς δεν θα βγει στη σκηνή μόνος του. Σε μια χορωδία, παρουσιάζονται όλοι μαζί, κι έτσι κάποιος μπορεί να δια-

Εκδήλωση για την ελληνικότητα της Μακεδονίας
στην Αίθουσα της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών

τηρήσει την «ανωνυμία» του. Δεν είναι τόσο σοκαριστική
εμπειρία, όσο το να βγεις μόνος σου να τραγουδήσεις.

Άλλωστε, μια χορωδία είναι
μια πολύ ωραία σύμπραξη,

η οποία βοηθάει κάποιον να αποβάλλει αυτό το άγχος από
μέσα του.

Πότε θα πρέπει να περιμένουμε την πρώτη γνωρι-
μία του κοινού με την χορωδία;

Το κοινό θα δει τη χορωδία, όταν μπορέσουμε να στη-
θούμε. Αυτό μπορεί να κρατήσει από έναν μήνα έως πολύ
περισσότερο, ανάλογα με τις δυνατότητες συνεργασίας
και τη διάθεση των συμμετεχόντων. Θέλουμε πάντως να
γίνουν τα πράγματα όσο το δυνατόν γρηγορότερα, ωστό-
σο δεν θα είναι κάτι πρόχειρο. Θα κάνουμε κάτι γρήγορο,
αλλά και καλό.

ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΥΓΡΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ - ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΔΙΑΝΟΜΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ

24 ΩΡΕΣ ΤΟ 24ΩΡΟ

Kaoil SIRA OIL A.E.

ΑΛΛΑΓΗ ΛΑΔΙΩΝ

5.000 χλμ.: 25€

10.000 χλμ.: 30€

ΑΛΛΑΓΗ

Φίλτρων, Μπουζί

Παραφλού

ΠΛΥΣΙΜΟ ΜΕΣΑ-ΕΞΩ

8€

ΠΛΥΣΙΜΟ ΕΞΩ

4€

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΣΑΛΟΝΙΩΝ

30€

ΚΕΡΩΜΑ

5€

ΞΕΘΑΜΠΩΜΑ ΦΑΝΑΡΙΩΝ

20€

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 32, ΑΣΒΕΣΤΟΧΩΡΙ

ΤΗΛ.: 2310 357 118

ΚΙΝ.: 6947 449 240, 6980 142 711

ΠΑΡΑΛΑΒΗ
& ΠΑΡΑΔΟΣΗ
ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΣΑΣ!

+2€

ΘΕΜ. ΣΟΦΟΥΛΗ 12, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ.: 2315 511 291

ΚΙΝ.: 6947 449 240, 6980 142 711

Κοπή πίτας ΣΑΚ «Δ Ε Λ Α

Σε πολύ ζεστή ατμόσφαιρα και με φόντο τον Θερμαϊκό, πραγματοποιήθηκε η φετινή κοπή πίτας των αποφοίτων και φίλων του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» στο café-restaurant Allegro, στον χώρο του Μεγάλου Μουσικής. Ο Πρόεδρος του ΣΑΚ «ΔΕΛΑΣΑΛ» Στέλιος Συμεωνίδης απηύθυνε χαιρετισμό, εξέφρασε τις πιο εγκάρδιες ευχές του για το νέο έτος, την καινούργια πορεία και τον εκσυγχρονισμό του Συλλόγου, ενώ ακολούθησε η κοπή της πίτας. Την εκδήλωση τίμησαν όχι μόνο μέλη των αποφοίτων και φίλοι του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» αλλά και οι καθηγητές του σχολείου. Τη μοναδική αυτή βραδιά συνόδευσαν μοναδικές μουσικές επιλογές που έδωσαν την ευκαιρία σε όλους τους παρευρισκόμενους να επιδείξουν τις χορευτικές τους ικανότητες.

ΤΟΥ Σ Α Λ» 2017

Της Ουρανίας Τσάχαλη (Απόφοιτος 2017)
Φοιτήτριας Οδοντιατρικής ΑΠΘ

Η δεύτερη οικογένεια των αποφοίτων

Την Τετάρτη 27 Σεπτεμβρίου 2017 ο Σύλλογος Αποφοίτων του Κολλεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» φρόντισε να καλωσορίσει και επισήμως τους απόφοιτους του 2017-2018 σε αυτή τη μεγάλη οικογένεια. Με μια συνάντηση όπου καλεσμένοι ήταν γονείς, καθηγητές και απόφοιτοι του Κολλεγίου γιορτάσαμε τη διεύρυνση του συλλόγου με την ενσωμάτωση ακόμα περισσότερων ατόμων σε αυτόν. Όλοι εμείς που εγκαταλείπουμε τη μαθητική μας ιδιότητα μπορούσαμε να εξασφαλίσουμε πως οι άνθρωποι με τους οποίους με-

γαλώσαμε δε θα πάψουν να υπάρχουν στη ζωή μας και πως θα είναι δίπλα μας όποτε χρειαστεί. Ταυτόχρονα αποκτήσαμε την ευκαιρία να συμμετέχουμε και εμείς στις δράσεις του Συλλόγου και να μεριμνούμε ώστε οι αρχές και οι αξίες που μεταδίδει το λασαλιανό σχολείο να διατηρηθούν.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε από που ξεκινήσαμε ούτε όσους στάθηκαν στο πλευρό μας. Μέσω του Συλλόγου το Κολλέγιο φροντίζει ώστε ο ρόλος του και η προ-

σφορά του να μην είναι παροδική αλλά να συνεχίζει και μετά την ενηλικίωση του μαθητή, επιβεβαιώνοντας για ακόμα μια φορά πως πραγματικά ενδιαφέρεται για τους μαθητές του.

Ο συγκεκριμένος θεσμός μας δίνει ακόμα τη δυνατότητα να βρισκόμαστε σε επαφή όλοι εμείς που κάποτε ήμασταν συμμαθητές. Σίγουρα κάποιοι θα σπουδάσουν σε άλλη πόλη ή ακόμα και σε άλλη χώρα. Είναι κρίμα να

χωρίσουμε και να μη γνωρίζουμε για τη ζωή των παιδικών μας φίλων. Ο Σύλλογος φροντίζει να οργανώνει συναντήσεις ώστε να βρισκόμαστε και μεταξύ μας αλλά και με τους καθηγητές μας αναπολώντας τα παλιά.

Φυσικά το έργο του δεν τελειώνει εδώ. Ο Σύλλογος Αποφοίτων, αποτελούμενος από άτομα που μεγάλωσαν και διαμόρφωσαν τον χαρακτήρα τους στο Κολλέγιο «ΔΕΛΑΣΣΑΛ», δε θα μπορούσε να μην ενδιαφέρεται

για το μέλλον του σχολείου και όσων μαθητών ακόμη φοιτούν σ' αυτό. Έτσι όλοι εμείς που έχουμε ενταχθεί στο Σύλλογο Αποφοίτων καλούμαστε να βοηθήσουμε και τους μικρότερους μαθητές, να τους διευκολύνουμε να προσαρμοστούν στο σχολικό περιβάλλον και να διοργανώσουμε εκδηλώσεις που τους αφορούν, όπως άλλωστε έκανε και ο Σύλλογος για εμάς τα προηγούμενα χρονιά.

Ο Σύλλογος είναι μια δεύτερη οικογένεια για τους απόφοιτους

και πραγματικά χαιρόμαστε πολύ να αποτελούμε μέρος της.

Η νέα Γραμματεία Αποφοίτων και Φίλων

Συνέντευξη με την κ. Εύη Γιαννοπούλου

Η κ. Εύη Γιαννοπούλου, υπεύθυνη γραμματειακής υποστήριξης του Συλλόγου Αποφοίτων και Φίλων του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ», απαντά στις ερωτήσεις μας και μας βοηθά να κατανοήσουμε πώς λειτουργεί ο νέος «συνδετικός κρίκος» ανάμεσα στους απόφοιτους και φίλους και το Κολέγιο ενώ βρίσκεται στη διάθεσή μας να μας ενημερώσει για το πώς θα γίνουμε όλοι μέλη αυτού του Συλλόγου.

Ποιες είναι οι λειτουργίες και οι υπηρεσίες της γραμματείας του Συλλόγου Αποφοίτων και Φίλων;

Συνοπτικά, θα μπορούσαμε να πούμε πως η γραμματεία λειτουργεί ως ο μεσολαβητής ανάμεσα στο σύνολο των αποφοίτων και φίλων και του διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου, καθώς έρχεται σε άμεση επικοινωνία και με τις δύο πλευρές. Λίγο πιο ενδεικτικά, τα καθήκοντα της γραμματειακής υποστήριξης περιλαμβάνουν τη διαχείριση των αιτήσεων εγγραφών, την τήρηση ηλεκτρονικού και χειρόγραφου αρχείου μελών, καθώς και τη διαχείριση των κοινωνικών δικτύων του Συλλόγου, μέσω των οποίων προβάλλονται όλες οι δράσεις του, σε συνεννόηση πάντα με το Κολέγιο.

Ποια είναι η σημασία της ύπαρξης της γραμματείας;

Η σημασία της γραμματείας έγκειται στο γεγονός ότι πλέον

υπάρχει ένας άνθρωπος που έχει οριστεί ως ο αποδέκτης πληροφοριών, ιδεών, ακόμα και παραπόνων, αποφοίτων και φίλων του Κολεγίου και ο οποίος με τη σειρά του ενημερώνει τον Πρόεδρο και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου. Με αυτόν τον τρόπο, υπάρχει πλέον ένας ενεργός συνδετικός κρίκος ανάμεσα σε αποφοίτους και φίλους και τον Σύλλογο, ανά πάσα ώρα και στιγμή.

Πώς και πότε μπορεί ένας απόφοιτος να έρθει σε επαφή με τη γραμματεία;

Η γραμματεία Αποφοίτων και Φίλων λειτουργεί καθημερινά, από τις 08.30' έως τις 16.00'. Οποιοσδήποτε μπορεί να επικοινωνήσει με τη γραμματεία, τηλεφωνικά στον αριθμό 2310 673252 (εσωτ. 16), μέσω e-mail στη διεύθυνση arofoitoi@delasalle.gr, μέσω της ιστοσελίδας www.delasalle.gr, στο τμήμα του Συλλόγου Αποφοίτων, και, φυσικά, μέσω της σελίδας «ΣΑΚ Δελασάλ» στο Facebook.

Οι υπηρεσίες της γραμματείας περιορίζονται μόνο στους απόφοιτους ή είναι ανοικτές και στους φίλους του κολλεγίου;

Οι υπηρεσίες της γραμματείας του Συλλόγου Αποφοίτων και Φίλων «ΔΕΛΑΣΑΛ» είναι προσβάσιμες και ανοικτές με τον ίδιο τρόπο, τόσο για τους απόφοιτους όσο και για τους φίλους του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ».

Γιατί ο λασαλιανός απόφοιτος έχει δύναμη...

Ο Σύλλογος Αποφοίτων και Φίλων του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ» αποφάσισε να προβεί στη σύνταξη έντυπου και ηλεκτρονικού Καταλόγου Επαγγελματιών των μελών του, με στόχο την ενίσχυση των δεσμών τους.

Ο λασαλιανός απόφοιτος έχει επαγγελματική δύναμη, καταξίωση και δραστηριοποιείται σε όλους τους τομείς της κοινωνίας, έτοιμος να προσφέρει, αλλά και να συνεργαστεί με όλες τις ειδικότητες. Ο κατάλογος επαγγελματιών θα δώσει σε όλα τα μέλη του Συλλόγου την ευκαιρία να γνωριστούν μεταξύ τους και να εμπιστευτούν ο ένας τον άλλον, να συνεργαστούν, να αξιοποιήσουν στον μέγιστο βαθμό το κοινό σημείο αναφοράς τους, που δεν είναι άλλο από το Σχολείο τους, το Κολέγιο «ΔΕΛΑΣΑΛ».

Επιπρόσθετα, ο κατάλογος αυτός μπορεί να αποτελέσει τη βάση, ώστε να δημιουργηθεί ένας ευρύτερος κατάλογος, με τη συμμετοχή και των Γονέων και Κηδεμόνων των μαθητών μας, των μελλοντικών αποφοίτων του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ». Στην υλοποίηση αυτού του στόχου, θα συνδράμουν οι Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ». Άλλωστε, η αλληλεγγύη και η σύμπνοια, στους δύσκολους καιρούς που ζούμε, είναι αναγκαία και σημαντική.

Όσοι από εσάς επιθυμείτε, μπορείτε να καταχωρίσετε τα στοιχεία σας στη «Δήλωση Συμμετοχής», που θα βρείτε στο site του Κολεγίου, στην ετικέτα «Σύλλογοι», και να την αποστείλετε στη Γραμματεία της Διοίκησης του Κολεγίου

μας, στο email: sec@delasalle.gr. Τα στοιχεία, αφού συγκεντρωθούν και κατηγοριοποιηθούν, θα σταλούν στο email σας, αλλά και εντύπως, μόλις εκτυπωθεί ο κατάλογος.

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθύνεστε στον Πρόεδρο του Συλλόγου Αποφοίτων και Φίλων του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ», κ. Στέλιο Συμεωνίδη, στο τηλέφωνο 6978008131 αλλά και στα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ., στα τηλέφωνα και στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις του, τα οποία μπορείτε να βρείτε και πάλι στην ιστοσελίδα του Κολεγίου, στο μενού «Σύλλογοι».

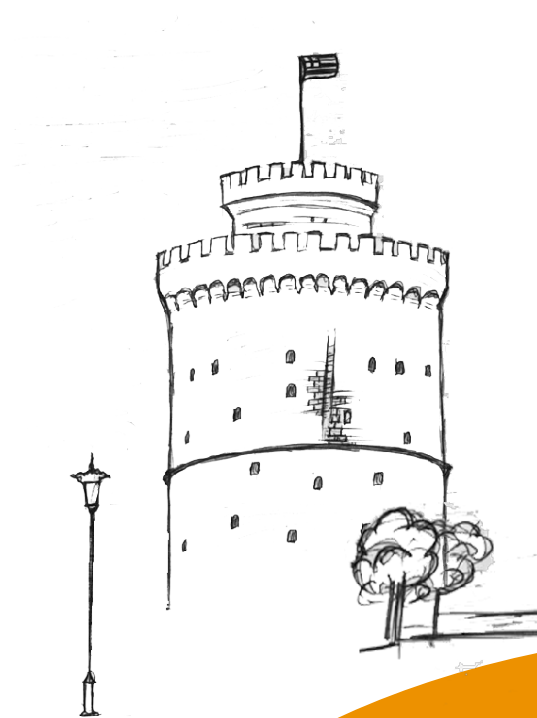
Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αποφοίτων και Φίλων
του Κολεγίου «ΔΕΛΑΣΑΛ»

κ. Στέλιος Συμεωνίδης

Αυτόματο σύστημα ενοικίασης ποδηλάτων

Η νέα κυκλοφοριακή επανάσταση

Γίνε και εσύ μέλος

Ενημερώσου στο
www.thessbike.gr

ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ ΤΑΞΙΔΙ; ΣΚΕΨΟΥ ΖΟΡΠΙΔΙΣ!

- ✓ Εισερχόμενος Τουρισμός
- ✓ Εξερχόμενος Τουρισμός
- ✓ Πακέτα Διακοπών
- ✓ Εξωτικά & Γαμήλια Ταξίδια
- ✓ Αεροπορικά & Ακτοπλοϊκά Εισιτήρια

- ✓ Λεωφορεία
- ✓ Κρουαζιέρες
- ✓ Νεανικός Τουρισμός
- ✓ Κρατήσεις Ξενοδοχείων
- ✓ Συνέδρια-Επαγγελματικά Ταξίδια

WWW.ZORPIDIS.GR
TRAVEL WITH US

ZORPIDIS
travel services

ένα ταξίδι για τον καθένα!

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Εγνατία 76, Τηλ.: 2310 244400 ■ Μητροπόλεως 24, Τηλ.: 2310 231168-70 ■

Καλαμαριά: Πόντου 41, Τηλ.: 2310 459877, 2310 476880

Γραβιάς 6 & Παπανδρέου γωνία (πρώην Ανθέων), Τηλ. 2310 886 968

Θέρμη: Καπετάν Χάψα 43, Τηλ.: 2310 461 166 **Διαβάτα:** Κ. Καραμανλή 50, Τηλ.: 2310 784897

www.zorpidis.gr

Επισκεφτείτε το πλήρως ενημερωμένο site μας, **κάντε εγγραφή στο NEWS LETTER** και θα λαμβάνετε πρώτοι τις προσφορές & όλα τα νέα έντυπα